

עליו
המחנה

ד' בחמוז תשמ"ו, 11.7.1986

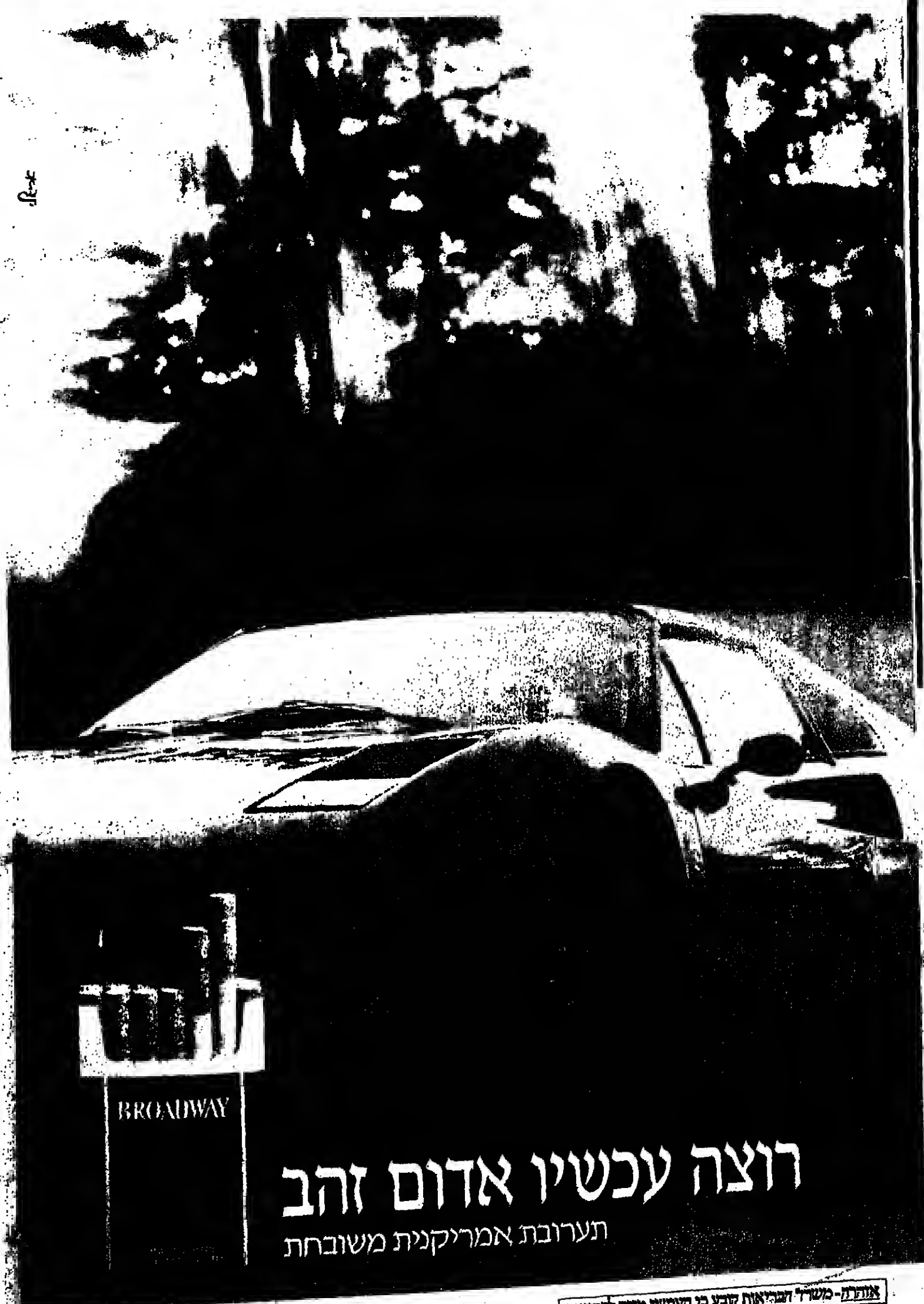
65783
2068

אין אבטלה,
יש בטלה!
תחקיר

מדק
פד חדש

חברה
בטרוד

הקדמה אל

מלון סהר

רוצה עכשיו אדום זהב
תערוכת אמריקנית משובחת

אנדרסן - משרד דפוסות קובע כי העיתון מוזק לבריאות

סוכסוכ

ד' בתמוז תשמ"ו, 11.7.1986
כל הזכויות שמורות ל-מעריב

עורך: צבי לביא
עריכה: חמר גיא
עיצוב ועריכת תוכן: ערן גורן
גרפיקה: נטע גרינשטיין
LIBRARY
DATE 16-SEP-1987

קולאז' יקרי

זשא תחקיר השבוע זה האבטלה. ליתר דיוק - האין-אבטלה. כמו במיתוס המנומץ מהש"בוע שעבר על "דירות החינוך" שמחלקת הממשלה בירודה ושומרון, כך גם ועקות האבטלה הסתמכות שרי ממשלה, ראשי ערים ומוביזי הסתדרות. יעל פרמלמד בדקה ומצאה הרבה רוח. במקרה הטוב הצעקות מוגזמות בלשון המעטה. במקרה הנורע - מוגזבות מהיסוד. מצד אחד אלפי דורשי עבודה. מצד שני, מפעלים המשוועים לאלפי ידיים עובדות. יש במה הסברים רשמיים לסתירה הזאת. הקורא המשוט לא משוכנע שמשקיעים מאמץ רציני ליישב אותה. מכיון שורות תגובתו של שר העבודה והרווחה משה קצב, מבצבצת הבטלנות של הממשלה והבוסות.

למני יותר משנה, בשנשמו הציוצים הראשונים, יצאה מיכל קפרא ללשבת העבודה בקריית-שמונה, העמידה פני מובטלת, וקלטה את שירותי הנפגעים בחור ליד האשכול. רובם בכולם השתוקקו לקבל את מענק האבטלה, לא עבודת. בעיניה הניבו או שמדובר בחוסעת עוליים. מומתים לבוא-אדם, עמיהם שותתה עבשיו יעל פרמלמד, פורשים את השערות הוואת בנדל. טעמם: אין אבטלה, יש בטלה. הלשבות נדושות נמובטלים במרבאות במולות שאינם אלא ציבור של ממוקקים. מובנים לקבל עבודה רק בתנאים תחתים להם. קרוב לבית, לא במשמרות, רק במיוון אויר ועוד בחנה ובהנה צופרים. נבון, מה ושם יש ביטוי אבטלה, ואין חוק לשבר מיינומוס. אבל יש גם תקוות מטופשות המעניקות דמי אבטלה למי שלא מצא עבודה במקצועו ובטות של 40 ק"מ מקומם מנווין. למי שהיה באן משרד עבודה וקופת מדינה, תיפשו מפרנסים כל עבודה במרתקים גדולים יותר, בתבורה ציבורית מפגרת.

מיכל קפרא והצלם ראובן (רובי) קסטרו נסעו בשבוע שעבר לצמון סיני. יומיים סיירו בין תבל ימית ז"ל למרחב אל-עריש. הסיור נערך בסיוע שניירות מצרים בתל-אביב. ממליה של שמונה מקידי משרד ההסברה המצרי ליוו אותם. גם למני הרצת בראסיבורקה. בשמיני ומצרים ויתקו הרבת תיירים ישראלים, תאינו הצמון היה מחוץ לתחום. לא סנו רשמיח כמו שלא מעוניין. עבשיו, בפרוס השנה התמישית למינוי, הוא עלה להדושות עקב סיפור העברת הפליטים הפלסטינים ממתנה "קדור" שברפיח המצוית לרצועת עזה. אכל לא זה העיקר. בגיו הבתבה הראשונה מתמודדת מיכל פנים אל פנים עם חורבות ימית ומה שעשו המצרים ליושבים אחרים בתבל אחרי הנטישה. לא קל היה לה להעליח את הרשמים על הכתב. את ימית תהרוסה משמדים, לא משקמים. ממשלה מצריים המכה את העיר לאחר תיירות עם מסר פוליטי סמוי. המצרים מעודדים את אורחיהם לחיי ולתקמש בסביבה. יותר מפעם אתה שמעו שם מיכל ורובי, לא רק מפי דוברים רשמיים, שמדינה הוצעה באמה בשלום לא יכולת כך סתם להרוס עיר ואפילו לעקור את הפרחים. לא מלא מרוע ישראל, הנמצא מבאן כהישן ידם, רתוקה מליבם מרתק שנות אור.

תמונת תשע"ו: ימית, אתר הריגות נוצרי.
כחבה בעמ' 12-15. צילום: ראובן קסטרו

33

- 6 נטלנים, לא מובטלים
מאת יעל פרמלמד
- 12 ימית, אדושה לשלום
מאת מיכל קפרא
- 18 מוקד לב אדום
מאת עמנואל רוזן
- 21 חצד הרביעי של המטבע
מאת יהונתן גפן
- 22 ישו
מאת יאיר לפיד
- 27 עיול, "סומשוכע"
אל חוף חכרמל
מאת נילי פרידלנדר
- 32 שטח פרטי עם דני גולדמן
מאת נורית ברצקי
- 36 חלבים על הקופה
מאת שלמה אהרונסון
- 40 לא יותר מדי סקס, יחושע
מאת בילי מוסקוניה לרמן
- 41 בשלוש דרכים
מאת יהושע בר-יוסף
- 42 ברוח קוקו
מאת יהודית חנוך
- 47 שומדים
מאת מאיר עוזיאל
- 48 חיים ואוהבים
מאת תמר אבידר
- 49 מטהאוז
מאת יגאל לב
- 49 הורוסקום
- 52 "מעריב" לפני 35 שנה
בעריכת גבריאל שטרסמן

צוחק מי שצוחק ראשון

<p>הוא משוט אורב מאד אנשים..</p>	<p>אני נשבע לך שאין אף אחד בבית..</p>	<p>לירוי נמצא עבשיו בשלב הקשה שבין אינמטיות לסניליות..</p>
<p>הוא מלא, בשמרת ישראל, וזהו תארוזו לעצמי שחשבוני הולך יפה..</p>	<p>איתו שלג תהדר, נבון, אבאיו..</p>	<p>לדעתי, תשרי שירות לעלויות..</p>

החץ מלשק את רגלי הנקדים
בלשכות התעסוקה עשיתי הכל כדי לקבל מהם עובדים

ב"מנפארא" מחפשים בנרות ככל חלקי הארץ כמאה ומישים מעבדות תמלילים, מזכירות ומרפסות: בשבעים שרשטים, טכנאים, הנדסאים, מנהלים במאה חרשים, ברסמים, רחמים: כשמונים מנהלים חשבונות, ואק: מרוב רק על יום אחד נתון, ועל הזמנות בוערות, אילו היו מניעים היום למשרדנו אלף עובדים במקצועות טכניים, היינו יכולים לספק להם עבודה בטוחה של ימים, אותו הדין חל על קלניות, סעבודות תמלילים, מרפסות ועוד. המצוקה בכוח-אדם במשק היא עצומה. אין גבול למספר העובדים שהמשק יכול ורצוי לקלוט. מולי רור, מנהל המולק למשאבי אנוש בחברת העוברים-כוד, לעובדים בקשת שלמה של מקצועות, מרוב כמסגרים, רחמים, כרסמים ועוד. רק גרשת הקיראפ חסרים, כון להיום מאה קופאים/ות.

בעל מפעל גדול, המעסיק למעלה מאלף עובדים: (המשך בעמוד הבא)

בלשכת העבודה
ציפיה לתעסוקה או למענק?

אצלנו לא בושה לא לעבוד

רבעת חודשים התייצב א. מעמיים בשבוע בלשכת העבודה באתר הערים בצפון. בסוף כל חודש היה יוצא משם עם צ'ק על-סך 580 שקל חרש. אצלנו לא בושה לא לעבוד ולקבל אכסלה. כל מעם היו מציעים לו עבודה במפעל אתר. חיתני צריך לקום מוקדם, לפני שש, ובתורף לא התחשק לו. גם הבקש ששילמו לא היה טוב. רצו לזות 500 שקל בשביל עבודה עם שעות נוספות. מה אני, מראיור הרבת הברים שלי לא עוברים. חיינו כאים ללשבת, וקודם כל חיינו בודקים אם יש עבודה שיכולה לחתום לנו. אם יש, חיינו נעלמים עד שבבד חיו שולחים לשם אנשים, ואז חיינו חוזרים או שהייתי הולך למקום. מספר שאנו אדם תולני שלמקמים מאבר את העצבים, וחיו שולחים אותו חזרה. או שהייתי עושה את עצמי תולני כמה ימים אחרי שהתקבלתי לעבודה, ואז התחלתי חיוז אומר לי 'אתה יכול להוטר ללשבת, אני לא רוצה עובד כפוף'. כסוף מצאתי עבודה לא קשה, וחם משלמים טוב, או כיתיים אני פה. נראה, עד שיימקס. תולדום קצת בואב לו שחם רואים את אבא שלהם לא עובר, אבל במילא מח שנותנים לא מספיק. אז אני אומר להם, עיף אכסלה."

השקרים שלהם על אכסלה. סירוף אתר גדול, יש מחסור עצום, אירר, בכוח-אדם מיומן ובלתי-מימון בכל רחבי הארץ. ומנהלי המרינה מואכים על הצטבר אמים עם נושא האכסלה. שיק ובוכו.

באפריל השנה, בשיאה של הפניקה הלאומית כביב נושא האכסלה כתב גבי סבן מכתב לראש-הממשלה, שמעון פרס: "אני ממשיך לעקוב כראגה אחרי הבותרות על האכסלה נעתונים, בדיו ובטלוויזיה, ששעות כתמיכת שרים מסוימים. אני תמה ומשתומם, האם כל אלה המברזים על אכסלה נמצאים יתר אתנו כשטח מרינה ישראל. מאן יגואר 'א' תלה עלייה גרולה בביקוש לעובדים בכל מיוגורי המשק ובכל חכי הארץ, למעט כיסי אכסלה מבנית במספר קטן של עיירות סיתוח בצפון גדרום. מורענת דרושים' כימי שישו מרגישות את הביקוש ההולך וגואה לכוח אדם בכל הארץ. כולל חיפה."

כ' קמיו, מנהל כוח-אדם במפעל יציעי-כור, יונק מהבורסה. איהו שקרים: על מה מסמס לעבד? גורח לעבר איש חל. באותו נגן הקרינה כטלוויזיה כתבה שקרע-לב על תוספה חכרית היו עובדים גירושין במשפחות שבגן הבעל מובעל ומן רכ. בבתבה רואיניו שלטה שסיפור על הגדרניה והפוקרת את משפחות, כשהבעל נאלץ להישאר כבית או לכתת רגליו ללשכת התעסוקה כתופש נואש את עבודה. "שנים מהרואינים באותה כתבה היו עובדים של 'עז'לכוד', ואחר אתר פרס למנסיה מורשיים קורס-לבן, והגשתי שאני מתפוצץ. רתתני מועם."

בזמן ששודרה הכתבה כה רואיניו כין השאר אנשים מראש-העין חישש גבי קמיו, נואשים, חמישים עובדים למפעל על שבאיוור פתח-הקווה. בכל יום היה פונה ללשכת התעסוקה כאיוור. כולל אל הלשכה בדאשה-העין מתאנן שיספיק לו לפחות חלק מן ההומנוט ושכ כריים ריקות. "אין לנו את מי לשלוח", היתה התשבה.

אלי סירירם, מנהל "מנפארא", הציע באותה עת חמישים עד שבעים דולר ביום לכל מי שיביא לו גבי או אשה שמבנים לעבודה. מרי יום דמנו למשרדו עשרות הומנוט לעובדים ממפעלים וחברות, עובדי "מנפארא" ניסו לענות על חרדישות בכל דרך אפשרית, שברו את הראש בניסוח מורענת שישכור את העין, ורשו את הארץ בניסיון למצוא עובדים.

גם גבי סבן, מנהל "אגואראס", חברה נוספת המספקת שירותי כוח-אדם, סיפרם אז עשרות מורענות "דרושים" כעתונים הציע תנאים מפתים לכל מי שמבין לעבוד. חרדי הקבלה במשרדיו המסוארים כביד אחריים תל-אביב, נותרו שוממים. בודרים הגיע, והוא נותר תקוע עם הומנוט לאלי. עובדים בכל רחבי הארץ. "כל גרולי הגרינה צלעי אכסלה-אכסלה, ואני לא ישתו בלילה כי ידעתי שאני לא יכול למסע עובדים. בעלי מפעלים התחננו במני להשיג להם עובדים, סיפרו שהם לא יכולים לעמוד בהומנוט-ענק לייצוא. ומסביב סירטור-כולם את

תחקיר

בעלי מפעלים ומנהלי כוח-אדם הופכים עולמות, ולא מוצאים עובדים בארץ ■ הם נאלצים לייבא אותם מחו"ל, ומקיימים את "השקד הגדול": בישראל אין אכסלה, יש בטלה ■ הבטלות - גם בממשלה ובבנוסה ■ "בשביל צמיחה כלכלית צריך לעבוד בשלוש משמחות, היום מאיישים בקושי משמחה אחת" ■ אלפי מבטלים מפוקים מעדיפים את דמי האכסלה, רבים בעורמה ובתחבולות, ובורחים ממקומות עבודה רעבים לכווח-אדם ■ הומונות גדולות וחוזי יצוא שמנים הולכים לאיבוד.

מאת יעל פרימלנד
צילומים: ראובן קסטרו

לכסקי ושות'

זכירה

דווש

חלקות בשעות אחר-צ

לכסקי ושות' זכירה

לכסקי ושות' זכירה

לכסקי ושות' זכירה

לכסקי ושות'

זכירה

דווש

חלקות בשעות אחר-צ

לכסקי ושות' זכירה

לכסקי ושות' זכירה

לכסקי ושות' זכירה

לכסקי ושות'

זכירה

דווש

חלקות בשעות אחר-צ

לכסקי ושות' זכירה

לכסקי ושות' זכירה

לכסקי ושות' זכירה

לכסקי ושות'

זכירה

דווש

חלקות בשעות אחר-צ

לכסקי ושות' זכירה

לכסקי ושות' זכירה

לכסקי ושות' זכירה

החודש
החודש
החודש

הלוואת-בל"ל

מגוון אפשרויות לקבלת הלוואות עד 25,000 ש"ח ללקוחות פרטיים:

- 1 הלוואה בשקלים, עד 5,000 ש"ח בריבית קבועה: בלעד' לב"ל
- 2 הלוואות בשקלים בריבית פקדונות (גימבו) + 1% לחודש: בלעד' לב"ל
- 3 הלוואות בשקלים בריבית על בסיס הפריים:
- 4 הלוואות צמודות מדד ל-5 עד 8 שנים:

פרטים מלאים על תקופות, ריבית, מגוון אפשרויות לביטחונות וגובה החוזר החודשי בכל סניפי בנק לאומי.

מנה לסינפינו ונשמח להתאים הלוואה לצרכיך וליכולת החוזר שלך.

לתקופה מוגבלת

בנק לאומי
הולך אחר קדימה

צעירים, בסירים לעבודה, במסגרות, להנאות, רשומים במסגרות, מועד אכילה, שבו, בחור האחרון נשלחו אלי מלכודת התעבדות באזור 64 עובדים. את בולם ראייתו וקבלה לעבודה. 26 מהם נעלמו מיד לאחר הסיחה, ולא הגיעו לעבודה. חלק טענו שמנהל העבודה לא מוצא להם בעיניהם, אתם נגר רעס המכונה, מוצא להם לא הופיע ביום, כלל כל סיבה. אותם אנשים חוזרים ללכת התעבדות, אומרים שהעבודה בעלת לטור לא התאימה להם או טוענים שלא התקבלו. ומספרים ליכל רצי אכילה. היום אני מבין רישומים מדויקים ללכת התעבדות, שירעו כמה מדובר.

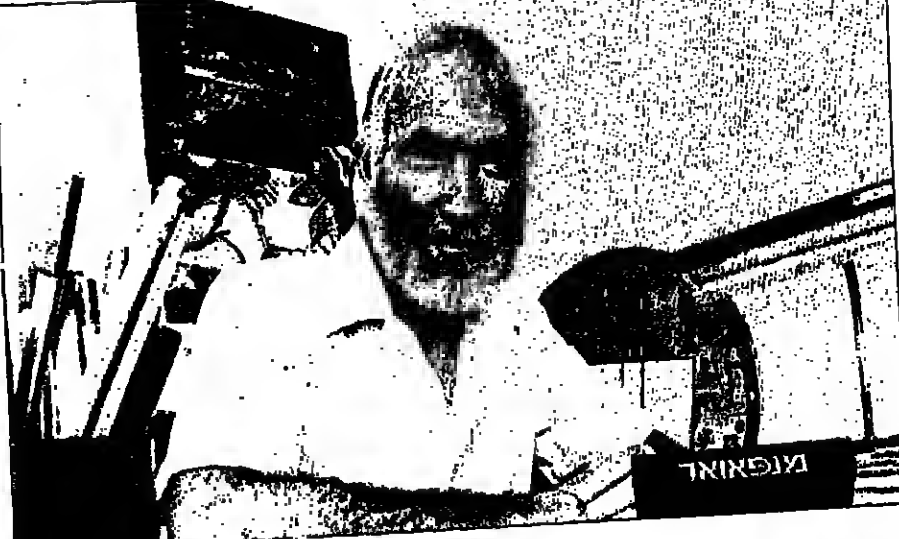
השאלה היא לא רק סאלה של סבר, לנרות שולם טוענים כך. פועל בלתי-מספיק, אחרי חצי שנה של עבודה שבה הוא בעיקר לוגד את הקצוץ מקבל בספיל שלנו מינימם שמונה-באות. סקל בחורש. בנוסף לכך יש לו השתה, ארוחה חמה בכל יום ובוטסים. פועלים מעטים קצת יותר משתכרים למעלה מאלף שקל בחורש. לכל פועל יש קרן הסתלמות, ספרות מקצועית וכל המאמץ הסוציאלי הנדרשים, כולל פגיה מקיפה, חברים שלי, מנהלי כוח-אדם במפעלים אחרים, משלמים כסומים ודומים. וזה בדיוק הבעיה היא לא בשכר אלא בכך שלא רוצים לעבור לא מהגרים היום יותר לערים של עבודה, והתוצאה

אני מציע למוטבל עבודה במקצועו במרחק 41 ק"מ מהבית והוא צווח לי במים ורץ לקבל מענק אכילה"

הוא שמפעלים אינם מסוגלים להגדיל את הייצוא ואחריהם עוד מדברים איתנו על עצמאות כלכלית. אם המצב יימשך כך לא רק שלא תהיה צמיחה, תהיה במשק נסיגה.

מענק האכילה מעלה את לחצי-היום של תעשיית רבים והוא גם כן את הגורם לא-יכולתם להשיג היום בחו"ר למסעליהם. אותה המבנה סוציאלית שנולדה בימי פזוקה אמיתיים במשק, שבאה להגן על העובד מסי תרפת רעב, נהפכה היום לגורם הבטלה מספר אחר. מנהלי כוח-אדם במפעלים מפסיקים על לחצים שמפעלים עליהם. מתחשבים עבודה, בולל איזמים ברצת לו, אם לא יתמזו להם על פתק ללשכת התעסוקה בו נמנע שהם אינם מתאימים לעבודה. מתחשק הוה מעניק להם את מענק האכילה לעור תורש-תורשים. בדרך חקלאי, דרר-אגב, מבין מציאות זו. אלא שחוק הוא חוק, והחוק טבע שאחזק הוא פתק, ואין מה לעשות. והצק גם קובע שיש לספק לאדם עבודה או ורק במסגרת, ושהיא חייבת להיות בררית של ארבעים ק"מ ממקום מגוריו. בארץ זו צוחקים למשמע חבלל המור הזה. עובדי לשכות תעסוקה מדווחים גם הם על לחצים ואיזמים מאד "מובילים" לאשר להם את מענק האכילה.

אני יושב עם עשרות המונות לעבודה, מהם עובד כלשכת תעסוקה בצפון הארץ. מנהלי כוח-אדם במפעלים שבאזורי מרימים כל יום צעקה ארוכה מתחננים לעובדים מוכנים ללכת עמם. ואני חוזם לאנשים על מענקי אכילה ועולה-לבעלי האפעלים שאין לי את מי לשלוח אליהם. אולי-כן אני (המשך בעמוד 19)

סבך שמר תודש יש לנו בארבעים אלף חודש עבודה לעומת היצע של בעשרים אלף מקומות עבודה. ובאותה נשימה הוא מוסיף: בחורש האחרון לא הצלחנו למסך בארבעת אלפים המונות עבודה מספיקים שונים ברחבי הארץ. מדובר בפועלים לענף ההלמטה במחזורי עבודה בגין, שרובם חשלאים, ובנים, סכנאים, פקרים, לבורגנים, נגרים, עובדים בחקלאות ועור ועור. יש באמת לחץ גדול מצד מעסלים לקבל עובדים, ואנחנו לא יבילים למסך את חרישה, בחורש האחרון, מתוך ששת-אלפים רישות עבודה, לא הצלחנו למסך 1219 - ומדובר בכל העפמים.

מזר אחר - עורף של עשרים אלף מחפשי עבודה מצו שני - מחסור של ארבעת-אלפים עובדים. מה קורח כאן? אד אסטר להסביר את הסתירה בין שני הנתונים הרשמיים הללו?

גבי סבגו. אין אכילה. יש בטלה, ובמלה קשה אנשים ששום לא רוצים לעבוד. כל אחד מהםגן לו. זה לא רוצה לעבוד במשמיות, והוא רוצה רק שני מטר מהבית, השלישי רוצה רק מקום שקט עם סווג-אוויר. אני מוריע תרשומותי שכל מי שרוצה לעבוד, ימצא עבודה - ובלי בעיות. אבל לא בדאי היום לאנשים לבוא לעבודה. ערף להם לקבל מענק אכילה. זה לא צריכים להתאמץ, יכולים לשבת כל היום על שטח הים ולקבל שכר גבוה יותר מאשר אילו היו עומדים שמונה שעות ליד מסנה מאשר אילו היו עומדים זה שורש הבעיה העובדה שאין היום חוק שבר סניטיות, ושרמי האכילה כל-כך גבוהים. אני וקו היום לא-אלמים איש ברי למסך המונות שיש לי לעובדים, ואני לא מצליח לעבור בכך כי אנשים לא רוצים לעבוד. אני מבין שמי שיבוא ולא ימצא אצלי עבודה יקבל עשרה דולר ליום. תאמיני לי, אי אחד לא ירוחח את הבסיס הזה. שרק ירצו לעבוד, למנו השם, נשמעו להבדל של אנשים שלא רוצים לעבוד. והם צודקים. למה להם להתאמץ, הרי בין בה ובה יקבלו דמי אכילה. הם יכולים להתמסר.

גבי קפין: בשעה שאני חוברים שלי בתעשייה מחפשים עובדים בגורח, מלאה שפתיים בחוברים

ברוך קפין ואקו מדינת (למעלה) מימין) חגי סבג (למטה) כל יום צעקה גדולה.

מדינת ישראל

עדיף להם לקבל מענק אכילה ולשבת על שפת הים מלקבל שכר ובוה יותר ליד מכונה במפעל"

מי שיעבור, ותיך מאשר לנשק את הדגלים של אנשי לשכות התעסוקה, כבר עשיתי הכל במסיני להשיג שום בחו"ר. ותשובה הדירה שלהם: אין לנו מה להציע לך. ואחרי-כן אני רואה את אותם אנשים מתראיינים בטלוויזיה או בעיתונות, מספרים איך הם מגויסים כדורש-עבודה, מוסרים על העמקה באכילה.

בנתונים שספר בדרך חקלאי, סביל שירות התעסוקה העומד עתה לפני פרישה, יש אולי בדי לשונו חלק מן התעלומה סביב נושא האכילה. ואני תעלומה, מתרעם גבי סבג. "שקרים. למה ליישית דבריו". חקלאי אומר: קיימת אכילה, היא נובעת

"תנובה קיד וידאו!"

לילדים ש"מוחסלים" מעדני

15,400 פרטים נלא הגרלה

חבצע

הגרלת תנובה קיד וידאו

הגרלה זו היא חלק מהפעילות המיוחדת של תנובה, המיועדת לילדים ולמשפחותיהם. מטרתה היא להעניק לילדים חוויות חדשות ולהעמיק את הידע שלהם בנושאים שונים. הגרלה תתקיים ב-15,400 פרטים, וזוהי הזדמנות נדירה לזיכרון יקר.

הפרסים:

- 1. **קופון חבצע:** קופון זה מאפשר לך לקנות מוצרי תנובה במחיר מוזנח. הקופון תקף עד לסוף השנה.
- 2. **קופון חבצע:** קופון זה מאפשר לך לקנות מוצרי תנובה במחיר מוזנח. הקופון תקף עד לסוף השנה.
- 3. **קופון חבצע:** קופון זה מאפשר לך לקנות מוצרי תנובה במחיר מוזנח. הקופון תקף עד לסוף השנה.

החוקים:

1. הגרלה תתקיים ב-15,400 פרטים.
2. הפרסים יוענקו לזוכים בלבד.
3. הזוכים יודיעו להם בדואר.
4. הפרסים יוענקו עד לסוף השנה.

השאלות הנפוצות:

- ש: האם יש מגבלה על מספר הפרסים?
- ת: כן, יש מגבלה על מספר הפרסים.
- ש: האם יש מגבלה על גיל הזוכים?
- ת: כן, יש מגבלה על גיל הזוכים.

אל בעלה כאל בפרנס יחיד, התיימרה ליהיה ענה הפתחה בתסלולי הכיב סל. דוא דרין בטיסיות. בענף הטקסטייל והגיוון העצב המיר עוד יותר. הכבוס הביצוע העיסול סב למעלים בלתי-התקדמים אינו עולה על 100 ש"ח בודדים. והוק נכר הבינונים, סיכול היה לפתור הלק ניכר בין הבעיות הללו. אינו נראה באופק. היום קיים אך ורק הבסס בין ההתחרות ולשכת התאום של הארגונים הכלכליים הרובע הבנות פינינו: 120 סקל להירס. כסום רבניים תן את הנותן ואת המקבל. לבעלי ביהצע אין זה להפס סם, וכמובן שהם מעדיפים את מענק האבטלה. גם מקבלים יותר כסף, ובקצת לא יכולים על כסדרם. נבי כסו. גרדות התעבוקה וראכי הדיקה, כמו נס ראשי הערים, חברי יחד לטמנים את מדינת ישראל. כולם רין מחפשים תפקידים, והם יודעים שבטיצורנו אבטלה, מדי ייספד עליהם הבסיס.

ברוך תלואי: אנהנו לא יכולים לברוק הכל. לשכות התעסוקה נמצאות בלחץ אדיר. זה לא זמן שלא בודקים עם מנהלי המפעלים האם עובד זה או אחר התקבל לעבודה, אבל בכח שלא כצליחים לעקוב אחרי כל רובי.

קודם כל להמשיך עם השקרים, להציג תמונות מצב נכונו, ורק אז אפשר להתחיל לטפל בבעיה"

מנהלי בוחאים בספעלים כספרים על כנניות שונות ומשונות שהם נוקטים כדי להסיג עובדים. עובדים בשיטת ה-בונוס למנייה. כל עובד סיכא עובד אחר יקבל בונוס, כאילו עבר שעות נוספות. אדריס הולכים למרבדים של העולים מאתייופה, למשל, ומנסים לייים סם עובדים. לבעוויסם, כפי שהם קראים להם, מבוטאים הבשרה מקצועית בסדר מלא, טיפול אישי וכל התנאים הסוציאליים החל מהיום הראשון. רבים שולחים נציגים להורל, מחקשים ישרות עם מפעלים סירוע ירם טטטרים עובדים בסיון להשתלט ראשונים על המסחרים. כל תחבולת מתקבלת ברצון. יש מפעלים שהם אכסטי את העובדים, מסבירים להם את חשיבות העניין ומקשים מהם - ברוחל בתם הקטנה - לגייס עובדים נוספים. אחת ילכו לאיבוד חוי יצוא מנסים. על הרכבים למתרון המצוקה קיימת אחרות דעים, לפחות בקרב הסובלים ממנה - תעשיית הקלאים, בעלי כתימלון, בעלי חברות לסידורי תעסוקה. סכ מייצג נאמנה את הקונצנזוס הזה: קודם כל להמשיך עם השקרים. רק בדע שיציגו לעם ישראל תמונת מצב נכונה אמר יהיה להתחיל לטפל בבעיה. בדרך הטיסול צריך לעשות מיידי שלוש רביות:

- 1. העסקה מוחלטת של ממן דמי אבטלה עד גיל ארבעים, והעברת הבססים הללו למעמיק במקום למועסק. בדרך זו נס מחייבים אנשים צעירים לצאת לעבודה, ונגם מאטטרים להם להרעות שבר הולם בעבור עבודתם מבלי להעמיס ואת על המעסיקים.
- 2. פתיחת מפעלים להסבה ולהכשרה מקצועית, שיממנו מתקציבי האבטלה. מברורים לסבור את הצמיחה של אדם דק למקצוע שהוא למר, או השתלם בו בעבר. מרבדים היום על אבטלה של מורות, מצד שני יש דרישה עצומה לקלרניות, מוכידות בבירות, סעבודות-מכללים. מחמישה חודשים אפשר ללמד כל מורה מוכסתל לעסוק במקצועות הללו, מה גם שהמסכדות בעבודה זו נמוכות מי שניים ממסכדות סורה הבעיה היא שאי אחת לא מוכנה כלן דרצות לחזור הבית כיצו צהרים, וליהנות מכל האפשרות או שלא כנאו לעצוק שאין עבודה.
- 3. יתורבר החברתי ביותר - הקיקת חוק שבר מינוסם במשק, שבר שיהיה גבוה סכל מענק אבטלה המושלם היום.

כ"עץ לבורי, כ"סנעל, כ"קופסאות-יפה" כ"וישיישראל, ב"אלכס אוריגילי ובעד עשרות מסעלים בדרום ובצפון וישיבים בימים אלה, כמו ששאר ימות השטן, מנהלי בוחאים עם מנהלי עבודה ומנסים למצוא מוצא כלשהו ממצוקת המחסור בקלריות. באותה עת מנסים לשכנע אותנו מעל כל צילה אסטרטית, שהמחיר הגבוה של התוכנית הכלכלית במלאת לה שנה הוא העמקת האבטלה.

יעל מוימלמד

האם נכון שהסכום השוטל היום כמעט אבטלה נע בין 600 ל-700 שקל בחודש? הקלאי: "אני חושב שכן. זה, כמובן, הכבוס המצומצם. יש שמקבלים מפות, אבל יש גם מקבלים יותר". דרך-אנב, כל המאמץ הנדרס כדי לקבל את הסכום השטן הזה הנכונה למחות ביזם אדריס מסיבה של פקירה במשרד ממשלתי, בדרך בלא יותר משהי בקורים בשכוב בלשכת-התעבוקה.

נבי סכנ, לעסער ראש עיריית ריזונה ונגהל אנפ בוחאים כ"בורי, פורין צהוק בכל פעם שהוא שומע ריבורים על צמיחה כלכלית. כלשון עסיסית הוא לועז שררים וחבריינסט סרואנים למובטלים, מבנה אותם צבוקים. כ"סביל צמיחה כלכלית צריך שמפעלים יעברו בשלוש משמחה, וזוים אין מספיק עובדים לאיים משמרת אחת. נרברים על תנופת בניה, בשכבר היום - בלי תנופת - חסרים בענף הזה אלפי עובדים. נס מהשטחים כבר אין מי לקחת. בשלוש השנים האחרונות הופל מספר הפועלים ממשטחים 45 אלף לתשיעים אלף. מנהלי בוחאים, כמו אנשים ממשרד, מסתובבים בעולם, מפתים רבנים ותורבים ופרסונלים לבוא לישראל לעשות לנו קצת עבודה. אם תהיה צמיחה, יצטרכו לייבא לפחות 15 אלף פועלים זרים, ונגם זה רק בתחלה. אין היום שום עידוד לאנשים לצאת לעבודה. כולם רק מרביים עם הפנים לייצור ולייצוא, ואחרי-כן רוצים לצעוק שיש אבטלה. שייצאו קצת לשטח, כל הפוליטיקאים הולח וייראו מה קורה.

אלא שלא רק מענק האבטלה גורם לבטלה. נס השבר והמחסור, לעתים, שמשלמים לאלה שכן מוכנים לעבור, מהווה תמריץ שלילי. כ"קראו", בוכור, מחפשים מאה קופאות. השבר המוצע להן לשלונה שעות עבודה כיום - 400 ש"ח לחודש. עוות-כית מרווחה סכום כזה בשלוש שעות, ומס הבנסה מתייחס

חבריינסט מטרפדים בסחבת

ממגרסם או מאקרמאי שיעשה עבודה של מועל כלמי-מקצועי. אלה בעיקר העבונות המוצעות.

אנשים מעדיפים להירשם כמובטלים ולקבל מענק אבטלה במקום לצאת לעבודה ולהרוויח הרבה מנות. האם אינך סבור שיש לנתת את מענק האבטלה למעסיק, במקום לעובד, ובכך ליצור תמריץ לעבודה?

קצב: "עלי-מי הסכם (לא חוק) בין המעסיקים להסתדרות, שבו המינוסם במשק הוא 330 ש"ח בחודש. זו כושה לממשלה ולהסתדרות שותן מסכיות לשכר מינוסם מכיש כזה. מוסמן תמשיך לממשלה הצעה חוק לשכר מינוסם במשק. תהצעה תקועה כבר כמעט שנהיים מועדלת תעסודה של הבנסה. אפשר יהיה לקנעו כאמצעים כדי לשנות את חוק ביטוח אבטלה רק אם יהיה חוק שבר מינוסם."

ובינתיים תמשיכו להעניק ביד קלה דמי אבטלה לכל חודש קצב: "לא מעניקים לכל חודש. יש הרבה תנאים שאדם צריך למלא כדי לקבל דמי אבטלה. אבל יש לומר שמדובר בביטוח שכל אדם משלם בעבורו. הוי אי-אפשר לבוא ולשנות למתע את הכללים. תארי לעצמן שחברות ביטוח סרעית היתה מודיעה לטתע לסבונות שאמנם לטו החשבם הוא זכאי לקבל כסף, אבל ברע האתרון התליועו לשנות את התנאים."

האם נמצא חוגבו נראים לך התנאים שתייכים לספק תעסוקה לאדם אך ורק במקצועו, ואך ורק ברדיוס של ארבעים קילומטר ממקום מגוריו, אחרת הוא יהיה זכאי לדמי אבטלה?

קצב: "שני התנאים הללו בהחלט אינם נראים לי. ואני מועל לשנות ואת לשישים קילומטר ממקום המגורים. וכן לחייב בחודשים עד גיל 25 כל עבודה שמציעים להם. גם שני התקונים האלה שוכבים כבר זמן רב בוועדת העבודה של תנובה. חבריינסט, הן מקוואליצית חן מהאומציה, טוענים שהם לא סוציאליים."

(המשך מעמוד 8)

מרווח לממתיים עלי על העסקה באבטלה. למה אני עושה את זה? אני לי ברידה. לפי החוק הקיים, קשה מאוד להוכיח שלאדם מסוים לא מניעים דמי אבטלה. אם הוא היה קודם-לכן חשמלאי רכב ועכשיו אני מציע לו להיות חשמלאי במפעל מסוים, הוא טוען: 'זה לא מה שעשיתי קודם לכן', ולפי החוק מגיע לו מענק אבטלה. אם הוא גר באיזור שבו אין תעסוקה ואני מציע לו עבודה במקצועו הכרוכה בנסיעה של 41 ק"מ, הוא מיר צוחק לי בפנים, ורק לקבל מענק אבטלה. אנחנו לא יכולים להתמודד עם הבעיה, או אנהנו חתמים."

לפני מחדשים נותן למתע נבי קצין ללא נטי שטאיות. ואחד חלה, שניים יצאו למילואים, רביעי

"מטמטמים את המדינה. כולם מתחשים תקציבים ויודעים שאם יצורנו 'אבטלה' מיד ישבר הבסץ"

פרס מסיבות אחרות. עשרות סלופים ללשכות התעסוקה באיזור לא פתרו לא את הבעיה. המצנן אול המנחת הוי תקועה, לא היה מי שיכול אתן לעידוד. יום אחד שלחה לו הולכה רנה, אב לשמונה ילדים. אחרי שמוע התייצב הגבר במשרדו והוריע. "ממדי אני ממשיך לעבוד". ואחר רוצה עוד כסף? "שאל נבי. לו לא שאלה של כסף, העבודה קשה, אני ממשיך. תשאיר לפחות עוד זמנים, עד שתחד אחד גרבים מילואים", ביסס נבי הצחק אותו. אחוז אדם קיבל חצי שנה קודם-לכן דמי אבטלה, וממשיך לקבל אותם נס היום.

ברוך הקלאי: "אני עובד מרינה, ולכן מצע סלהינב על הרברים הללו. אני יכול רק לומר שיש בחולס בעייה עם מענק האבטלה."

ד הכנסות וההוצאות משה קצב מתעסק. שהוא לא דואה את הסתירה בין ועקות "אבטלה" לבין ועקותיהם של מפעלי תעשייה הששונעים לאלפי ידיום עובדות. בשונה האחרונה חלה התמדה משמעותית במצב האבטלה במשק, הוא אומר, "המחודדו הלשבה המדינית לסטטיסטיקה, שמדידות על תשעים אלף כלמי-מועסקים כששק, ושירות התעסוקה שפצא עשירי ולשושה אלף מוכסתלים. האמת היא שמצב האבטלה עוד תמר יותר."

ובכל זאת, שירות התעסוקה לא הצליח למלא אתר ארבעת-אלפים הסונות עבודה רק בחודש התקל...

קצב: "בשדברמים על אבטלה, מתכוונים לכניס אבטלה באיזורי פיתוח בצפון ובדרום. שם המצב חמור. במרכז הארץ המצב הרבה יותר טוב. תוך מזה, הרי אי-אפשר לצמצו

משה קצב, המצב המור יותר.

משה קצב

צפון-סיני, פתאום חוצלארץ
(רשימה ראשונה בסדרה)

ימית. אורדעה

בשנה החמישית לפינוי ולחורבן, נאות-סיני ודיקלה - כפרי נופש. עצמונה קבורה בחול. ימית עדיין גל הריסות. אתר תיירות משומר. המצרים בונים רק על יד. מיכל קפרא, בסיוור מודרך של משרד ההסברה המצרי, שומעת הסבר רשמי: "אם רציתם באמת שלום ולהיות שכנים טובים, למה הרסתם?"

מאת מיכל קפרא
צילומים: דאובן קסטרו

מתוך ים הריסות, מדבר האבנים הוא של העיר החדשה ימית, מניחה אשה מצרייה כבדת גוף בשמלה אדומה. האדום של השמלה מרהיב כעצמתו על דקק האפוריות של האבנים שחרו פעם מטורי אדם. הסגולים גבוהי העקב שלה לא נועדו כדי לרדוד על הרימות עיד ישראלית. בהתנגשות חיתית עם עדימת אבנים, שאולי היתה פעם קיד של סלון, ואולי חור ילדים, היא מועדת ופוצעת את בוקן רגלה.

מרחוק נשמעים הרי צעקות. כמו לפי אות מניחים מאחורי תל האבנים, זה שהיה פעם קיד, גברים נשים וילדים. אולי חמישה-עשר איש, אולי עשרים שמוחכים שקיות ניילון. באחת השקיות אפשר לזהות ענבים. גבר עם מצלמה על צווארו מביט מסביב בעיון. (המשך בעמוד הבא)

בזמן כפר בראי-כשולי החריסות: שאלה של הסבת לילדים.
12 סלובוט

בתמונות:
מטיילת יחידה וקבוצת
תיירים בין תורבות ימית;
הממונה המצרי על הטימה
והטלוויזיה בצמון סיני עם
"ברטיקי תבוקור" של
תחזירים על קירות בית
הבסת של ימית; השילוט
העברי שלא נמחק.

השילוט 13

12 סלובוט

"תיזהרו, הם פלסטינאים!"

בשנה 1972 הוטברו לבוא 588 משפחות. בעבור עשר שנים, בהמשך להסמכת קמפודייה וההחייב שו הכניסו של כל משפחות הפליטים בבתיה ויהיה לחבל נזה, ואחרונה, מצרים השחקתו בענה לחבל נזה 1976 וכלו לחור להפליטים. פליטי מזהה "הנה" אגורים לעבור לשכונת תלסולחא, והשכונה רחבה רחוקה. ממשלת ישראל השקיעה במקום מיליון דולר וזכר העתיד של משפחות 800 משפחות הוצרכו פרויקט שנים תלסולחא.

לפני מספר חודשים נכנסו המהגרים ממואל
למלאת ראשון בתשס"ה. בדיון באפריל 25
השתתפו התאחדות "מקדנה" תל-סולטאן,
הבוקר ראשון באחד שבו כינו את בתי-הספר.
הבוקר חתם עוד ביטאון תשיעה גולסטית.
נציג המשתתפים שבו אבי קרין המגיד וכל
המבא המלטים לראשון סולטאן, והתלמיד
המנהיג בן-בן מרדכי. שם אסופה - ממש
אפם - סיפר לחקום על התנהלות מחדת.
סיפור חתם ונכנס שם התנהלות חתמה
איוולת אשור, ושניהם מונתה לקרב. הסמרה
הניחה לשאר האנשים שבו וויילי, וראש חתמי
התשיעה, האנשים שבו למות את קיטוב נצחיים,
החוקים כל באוכלוסיה שרביה צמחה, וישיבה
בה את המלטים. עליון בה דלת דלת
האוכלוסיה הערבה בתל-סולטאן, חשבו
חזון המושב ברובו בתי-הספר.

[illegible]

תחסיבול במהנח "קנדה" מתיף עקב
עובדה שתמצרים לא מחזיקים למלסטונאים
לעבוד במחזיקים הממשלתיים המספקים את
רוב החשמל באזור, עכאל, צעור ג'ינג'י
שנים לפני שנהיים אנזיבסיה, אומדן
עבודה אין לי, כל חיסם אני יושב מה ומחכה
שינוד סוף סוף אם עוזרים או לא."

שפעת על החגדרה חחושבים הישראלים
"סח אכמת לי תחתגדרה שלהם. הם
סהנגרים גם להיים שלי, אז מה, אני לא
אחיז"

אחד, מוסטסא, נזחף וצועק: "התדשמן נבשיל וחשאי של הישראלים שייאמשר בכח. השלום הוא קלל שכלינו. קורם חשירון בן-חשססחוח שלנו, אחרי-כך אמרו נהויר אהבם, ולא מחזוירים לשום מקום. משחקים אתנו כאילו אנהו אבנים. כאילו אנחנו בני-אדם לא חשויים. תמצוים לא נוהלים לנו טעודה, וחיחודים עוד לא ההללו".

„בסרה על חבל“, צועק מישורו אחר, וכולם צוחקים מהצליל של הסלנו הישראלי בל-בך. אחרי הצחק הם ימשיכו לחכות.

משדור התחשבה ברפיה טוה מישור לרס
את התדרים הלווח שושנים. אבל גם
התדרים אינו מקל על הצוייה הארובה לם
אשר, ראש משדור הוהסובה המקומי, שאמור
ללוות אותנו למחנה הצליטים קנרה. לנימה
הירבו של פקידים מצריים, הושבים ודזה
המלוה הספיקס והמירמדיים, הורנג צליל של
דוח באשר הווא עוסק במלסטיניאם.

הצלמ שלט סבוון אה מצלמתה מתלון
המשוד לעבר חנוה קטנה למסנדות. תצלום של
יאסר עראפה ממוסג על ששקוף הדלת.
בשוהגד לאותו שודר לאחר הסיוור נמחנה
קנרה, ההצלום בגד לא יתוסס שם.

רפיה תהיה, וזו הנמאלצ בצר המצוי, המצויים בנייהם לנצח. הממשלה המצויה משקיעה בסך רב במבני אדומים; בית גורל מלכודת אדומה (מבואר) קול, "אחור", בוק הדגש, בניין מפורד למעשה חסר. מול בית הספר האדומים הקימו המצוים מרבץ איומן קטועי נערים מוסלמים. תבול החצץ אינו כבן ישדאל יחל מות המצויה המצויה ממוקדוה מלוכה מברזג הארץ. הפיחה ומתכניה המצוויים חסן יסון של הממשלה להחמירד עם כיתיה העצמלה.

ילדים במחנה
"קנדה" נה
רק דאווין.

מִן אֲשֶׁר, בְּהִלִּיסָה סִפְאֵרִי צָחוּרָה, סִנֵּיעַ
סוּף־סוּף. בְּדֶרֶךְ לִ"קִנְדָּח" יֵשׁוּב וְיִצְבֵּיעַ עַל מִבְּנֵי
הַצִּיּוֹר הַחֲדָשִׁים. בֵּינוּ לָבוּ אֶל וְיִצְבֵּיעַ עַל בָּלוֹם.

לפני שבכנסים למחנה חפליטים טנצרים ליד נדל חבול. חייל מצוי נקוף, נדל מצרי, מיטשט קטן. הצלם רוצה לצלם את החייל חקוף. אחד.

מחנה "קנדה", הוא נקרא כך לנבר משקסי האו"ם שהיו באן לפני 1967. המבולנה גורדה שובל אבק ססין. חאבק. הרושים נדמ המהמולות. הם פלסטניאמי. לושל

המלווה המצוי, "היוודו שלא יעשו לכם משהו רע". אבל המלסטניאזם לא עושים שום רושם הוקסני.

A black and white photograph showing a group of people, including children, standing in front of a large, textured wall or structure. The image is high-contrast and grainy, with a dark, silhouetted figure in the foreground on the left. The background shows several other figures, some appearing to be children, standing near a wall with a rough, possibly stone or brick, texture. The overall scene suggests a group of people in an outdoor or semi-outdoor setting, possibly a school or a community gathering.

A black and white photograph showing a man and a woman sitting on a curved metal bench. They are positioned in the foreground, looking out over a body of water. In the distance, a small boat with a cabin is visible on the water. The background features a shoreline with some buildings and trees. The image has a grainy, high-contrast quality.

A grainy, high-contrast black and white photograph. In the foreground, a person stands with their back to the camera, looking towards a large portrait of a man in a suit leaning against a wall. The portrait is framed and appears to be a formal photograph. The background shows a building with a dark doorway and some foliage. The overall quality is poor, with significant noise and high contrast.

בחנונות (מלמעלה)
למטה) נחשבים
מאיסטיליה בכר
תנוש שבחון
דיקלון נחשבים
בכר תנוש
תממלחוי בבחי
מושב לאחזיטיו
מכובאדאן ועראמה
ברפיון חיייו
מצדיקם ליד
האנדרטת לעשרה
חללי המוסק
ישראל.

(המשך מהעמוד הקודם)

ההחלטה, או לצלם את צד שמאל. באילו שיש הברל. לשלוש זמן לעכל שהעיר מית, או נכון יותר האנימימית, שהיא מבטיחה את תירות מית, תירות פנים. הקבוצה נעזבה מעשית מעשית: מעשית קורם כל לשמור על ציטת, העיס של ליפול על האבנים.

[illegible]

הקבוצה שלנו קטנה רק בעם. שני ישראלים
המוסמנים המלווים המצרים, בולם אנשי סגל משרד
הסברה המוסמנים המלווים המצרים, אנוניס והלכים
עקבות התחיר: המלווים המצרים אינם יודעים שזה
תוכנית, וגם לא מכירים את מירוש והכל באנגליה
קח זמן להסביר להם את טעם המושג דור להם.

מה עושים פה? שואל מר קאמל, איש הקשר
העיתונות בצפון סיני. מה זה פה מה זה שמענו,
ליל תניני אף מחללים? אני מביטה טביב טביב.
ידידות מעוסרים בכתב ערכי צפון שרשמו ידיים
דמעות.

מה כתוב פה? אני שואלת בחורה.
-תחם שמות של אנשים, עונה קאמל.
אני אומרת לה: זה מקום קרוב.
הסלונים הפצריים מנסים למצוא סיפת קרושה.
ל אי.

כניסה לעיר החרושה גיבצ אהרל, מהאוהל
ויצא חיל יחיד, משועבם, משרק, מכס אטום.
אני שואלת אותו כמה זמן הוא שומר על
האבנים. אבל המלווים המצוריים שומרים
על מרחק גניזה מאיתנו. האוירים עלינו
לדבר עם החיל. אסור גם לצלם את האוהל.
יום אחד להסתכל סתור, בל מה שראוי: אהרל

בשכיל מה יש שומרי? אני שואלת את המלוכה.

תשעה אריזה: כרי להגן עליכם.
אני מסתבלת על האבנים. רק אבנים. מי צריך

אחר הבניה והקצב בכפר הברואי שעל חוף ימית,
ל בעיר הדרומה. הם בנוצו מרוב צוריות.

ספר, אולי מרפאת, לא ברור. את הבטון שמוכנס
את הכל שמים על הראש ועולים איתו במסלם
רצוע. ככה יוצקים את נג הבניין. מהנג המרי
דעו לעשות תצפית על ההיסטוריה. לקבל מושג ברור
ההבדל בין בנין לתחרות, הממשלה המצרית בונה
ימים. רק ליד, את תרבות ימים ששומרים, לא
מקים. אנדרטה לשלום קר.

[illegible]

השנה החמישית לשני. במלון הצרי של צמח יד. אבי. רמז. "פני" שם מרכזים רק על יד. את המרכז הערבי בן שני חקלאות וטא. חזרת המסופר הצרי. עושים באוטובוס צרי. כל אותן. לאוטובוס מספר 33 צרי. יבתיים מסתכלים בפסח חלש השלום. תשוב קטנה, שחרות בפסח יבתיים, פסח, תחיל העשרה, ריקה זאת מיני וכל השאר. ווא. תחיל השלום. תחיל השלום.

ଅନେକ ୧୪

15 מנהל

[illegible][illegible]

התבוננות היסטורית להקדים של צדד ישראלית
אלה רשע אל כחצני נאמיכה כלל שישאל
הענין במאת שלום ואם צדיתם לחילוי שנינו
כל מה ורציתם, פסח חמור מוריו שאם
בצמח פניו נשאו מטיבים בשדור בארץ-יש
במזל שורק, והבשל פסח אל הקר, אל העד
כל העור יצא, צדד אצור התבולל לכך
כל אלה ויתח אצור אשכנזים, אל לנו
הענין מבדיו שיש, אל אשד, אל זה ממדיר
הענין אל נתון כל מנה, אל היתה לבם מנה
והיה אצורם, קצ את הבבליה אל כחצני

ספר ל

רצית לדעת? מולטי-מולטי?

אתה עדיין לא מולטי-מולטי?
סימן שהגיע הזמן להסתער על הלוח
בשיטה חדשה: בחר נושא מסוים, שאל את עצמך שאלות ואת
התשובות מלא בטופס הלוח. למשל, באיזה שעה עזבת אתמול את
המשרד? התשובה: 7 שים x על 7; החלטת לספר כלומר שאתה יוצא חקיף לראשון
של 15 יום? שים x על 15; בא לך לבלות כלומר את מספר חטלפון החטוי שלך? שים
x על כל אחד מ-6 המספרים, לא חשוב הסדר, תלוטו כבי יבין...
זכור! בדרך לפרט הגדול, טופס הלוח סופג הכל.

ספר ללוח ותזכור!

ספר לזיכרון
או פשוט תנחש רק 6

??
??
??
??
??
??
??

- 01 ספר לזיכרון איש עסקים, כמה עובדים אתה מעסיק
- 02 ספר לזיכרון מה המחזור החודשי שלך
- 03 ספר לזיכרון כמה פעמים ביקשת היום לא להעביר שיחות
- 04 ספר לזיכרון כמה כוסות קפה אתה שותה ביום
- 05 ספר לזיכרון באיזה תאריך אתה משלם משכורות
- 06 ספר לזיכרון כמה שותפים יש לך... חוץ ממס הכנסה

לזיכרון

John C. 116

זוהר על
רצפת.

מ' יאיר לפיד

[illegible]

האשם תמיד: הד ארצי בקול קהיר

[illegible]

במעט שיש השרידות שלו קיבלו עליו כל תוכנית ויזמות חמשה. התוכנית היא לעשות "לטט" על אירועות וקטעים... טבת, אחר, זמר אחר, וקטע המומדוניסטי "אחר" כשכיל הקטע המומדוניסטי פנה ארו לאדם... שמוציא את האיש הקטן".

אחרי, אה, הקטן, בחלולות, היה סתם בנאדם ששיבד בקל בנאדם מוכלטל ונאדם... שנבנו ממנהלת היתה... היתה בית של חלל אביב, אומר אבי, יתרונו היתה האנונימיות המוחלטת של בארז, סדרילכלי אורי... משד פועמים את כד מוזות עס מיהות או... נאשה... ואו על כל כר שאתה אומר לך ונתק מ'מקס' תחזות... כחשבות: אה הקטן היה חסר וליק תלחית... שמוע היה את השרידות הראשונות של... שגאי... שיימיסטי לנעמי, אבל היה כזה אורו... ענות שערות. עס הומן הוא פיתה אישיות משלו

מעכשיו אין צורך לנחש מי חברת הביטוח המובילה בישראל.

מתוך ניתוח השוואת דו"חות
שנעשה על ידי היומון הכלכלי, גלובס
בתאריך 24.6.86

השוואת הדו"חות הכספיים המתואמים של
9 חברות ביטוח (מאוחד) ל-1985
(באלפי ש"ח)

חברת ביטוח	מזרח	אליהו	סהר	כלל	אורט	איון	המפיק	החנה	גדל
דוח מעסקי ביטוח כללי	127	777	560	(1,121)	(2,994)	3,625	2,838	2,453	2,603
דוח מעסקי ביטוח כללי	2,576	1,477	143	4,878	4,652	(1,358)	1,741	742	2,916
דוח מעסקי ביטוח כללי	2,161	1,322	938	2,302	2,557	1,846	4,801	2,875	6,875
דוח מעסקי ביטוח כללי	-	-	-	1,459	2,288	-	2,588	(996)	6,456
דוח מעסקי ביטוח כללי	409	452	1,446	1,285	1,804	172	5,039	1,553	5,683
דוח מעסקי ביטוח כללי	1,570	1,705	2,184	6,846	6,449	1,320	12,438	3,434	33,014
דוח מעסקי ביטוח כללי	1,164	332	210	793	1,010	899	2,334	(12,031)	9,634

* וכלכל המרשח למס כסין שונים שדומה כסך 3.2 מיליון ש"ח

נתוני מאזן (מאוחד) (באלפי ש"ח)

חברת ביטוח	מזרח	אליהו	סהר	כלל	אורט	איון	המפיק	החנה	גדל
דוח מעסקי ביטוח כללי	396,731	112,106	147,570	128,859	111,073	343,388	447,200	832,087	827,747
דוח מעסקי ביטוח כללי	246,895	67,709	91,470	77,262	62,039	171,944	202,098	446,271	712,024
דוח מעסקי ביטוח כללי	56,420	23,034	66,153	64,321	62,360	72,962	103,817	406,770	102,492
דוח מעסקי ביטוח כללי	42,326	10,346	22,807	27,872	17,011	20,632	84,214	106,503	102,857
דוח מעסקי ביטוח כללי	99,754	44,180	09,060	92,194	79,279	104,594	186,131	512,275	206,249
דוח מעסקי ביטוח כללי	-	-	-	-	-	-	79,670	207,200	90,916
דוח מעסקי ביטוח כללי	-	-	-	-	-	-	75,012	72,880	94,610
דוח מעסקי ביטוח כללי	-	-	-	-	-	-	194,687	280,080	193,521

דבר אחד בטוח

אברי גלעד: "גנתי את האיש הקטן מכללת הבית שלי" (צילום: ראובן קסטרו)

"פתאום קרה משהו מוזר. כולם ידעו מי זה
'האיש הקטן' ואף אחד לא ידע מי זה אברי גלעד.
לא אהבתי את זה. אחרי הכל, אני לא מבדיר אף
אחד שהלך לתקשורת בשביל להישאר אנונימי"

ומה הוא איננו. ראש השכ"כ הורה לפתוח בחקירה
מקפת כרי לגלעד להיכנס נעלם מר ומר ומה צריך
לעשות כו עכשיו.
אברי, וזה, לא יורה שוהי אמירה מולטיטת.
מקסימום רמה. אין אצלנו אמירה מוחלטת, הוא
אמר, יש נסיון להקיע את הצניעות, הדרגותיות
המסגרות בתים שלנו. להתעלם מכל משרת שאינם
מבוגרים צריכים לעשות. בארץ כל נוסא הוא 'נשי',
א שכל דבר מחייב טעם טוב. כענייני זה לא לניסויי."

חד עם זאת, אברי - סכמנים אמרים, כותונת
לא סתייגו להיות מהפכן, כערכים הוא אורז
כמה תלמידים בפניו הישנה (מאור) שלו ויצא
לעשות תלמידות בתור יריי. בריסקטקים.
לפעמים הוא מקיין לסטומות, לפעמים קצת
ניריא. בריסקטקים אומרים לי לעצמים
'חסיתי את האש, זה לא לבדור שני'. אני חושב
שאם היתה לי בגו. 86 הייתי מרגיש שמשהו אצלי
לא במד."

והרי בינת הברשנות היומית

ש לום רב לבם, קוראים וקוראות יקרים
בינת:
שוכ: אנתון קוראים ויום בעתון 'על-
החוכמה' וזאת 'מה יש', ונשאלת מאשה על
דאם אין לעתונות מה לכתוב חוץ מאשר על
החוכמה ברוח, גברותי וברותי, יש ויש.
החוכמה והמבנים באים כל בוקר למשור
הקטן והצמח והמחזיק שלהם וזאתבם על
החוכמה ברוח בדי שקוראים תשובים ביותר
יקראו את הדברים שלהם וידעו מה להגיד
לאויבם שרועים לחסלנו.

ואן לעתונות ונתן לחתום עם 'דאיש
הקטן', בשלל חקן מוזבא בגי האיש הקטן
באמת, וצנח שמר, שהיה פעם ראש ממשלה
ואפילו היה במסדר ויש לו שוקרים ושמם לא
כמו 'דאיש הקטן' מהרדיו שהוא היה וזכרנו
ולא חזר למחנה שום דבר חשבו ביות.
הברות שלעצמאם. אין ומו בשביל מזה
כחן. ונתן אין לחם חוקן חשבו את נאלה
מאקס המסונג בשביל מוסקור שלהם
עמנואל ויוז

(המשך מהעמוד הקודם)
ניצני נראה מנודה הסוף את האשם חמיר - הערכי
הציני.
וזה אמירה סובייקטיבית, אבל נדמה לי שכעניי
רבים האיש הקטן היה נשאר נולח הכוחות. כימים
האשונות של החוכמה זה בלט ער יתר. ואז קרה
שמו מור, אברי מספר. פתאום כלס ידע מי זה
האיש הקטן, ואף אחד לא ידע מי זה אברי. לא אהבתי
את זה. אחרי הכל אני לא מבדיר אף אחד שהלך לעצמ
בחקשורו בשביל להישאר אנונימי. פתאום ניליתי
שאני, אחרי אלפי שנות שירות, בעצם לא מחקק
אלי. זה כל כך עצבן אחי שכסוף הצמחתי אותו
מהחוכמה והכנסתי כסופם את יוחנן, החרון של
יוחנן היה שכתחלה, לפחות, הוא היה לגמרי אברי.
הוא דיבר כמוני, אמר מה שיהי לי להגיד, התייחס
אלי. אחרי שנגעתי וחרתי את האיש הקטן ונחתי
לשניהם לרבי."

ת קופת המעבר היו הספיקה. אברי
ואר - יתר עם יוכל כנא, ורטה
דמי ליינשטיין, שרון ליפשיץ
ומספר אחרים מהיום היום את מה
שנראה מכתב כס השלד הנר של
עלם הסלברטי' הצעירים סארי.
ומכנים, אגב, מורכב כקבוצה של אנשים שעדיין
מחלבים מה הם יעשו כיום שיש כעכס, והם של
לפרסום, כמו הרש של לכל רכב אחד, מכלכל קצה,
אוסר אברי. "מדי אחד אני נדא רוצה שיהא אחי,
אבל כשמונים אחי - זה מעצבן אחי עד מות."
העבודה הצדית שלו כסלולריה הליטורית
ל'סידור' וזהו לרבים את הפנים עם השם. כדרכ
מסדיים אחר, יתר מדי אכל לא מספיק, אברי לא
טורח לעמוד רש של גורשאלאטיות מעל השכרה
שוא עכר כמו חסר בשביל העלולה מה וסם הוא
נעזר כדי לחתום מדע בעצם הארץ, אבל לא ממפיק
בשביל לצדח. תעצור את העולם - אני רוצה לדעת.
הוא לא רוצה לדעת, מאור לא. אני רואה כמקצוע
יותר מדי אנשים בני שלושי'חוסס וארכים שאינם
מוכנים להודות כפי עצמם שהם חייכס, שאין להם
יותר מה להציע. אולי זה נשמע קצת מוזר - לפת
מה כניל שלי - אבל זה קיים. ע' לא מסוג תגשתי
חוכמה שנקרא 'קשר ריחי' כמסורת החוכמה
כיקשתי מהמבנים לשלוח גלויות שישלימו את
הטסט - והיום הם כמו. משהו שלח לי גלויה
שכה נאמר 'היום הם כמו אברי גלעד, בהחללה
צומקם אחרייכ מלגים שאשר נם כלי'. אברי, אגב,
קרא את גלויות כשירי.

את מעט המנו המנו שלי אורי מבלה, כריצות,
עם תגלי, תחברו שלו הם לא ונו חזקתי. והם שלח
להמודר הוא כמו היום של מבני דוד לסרנסטורים
- משהו שאשר למק ולהרכיב. כשיהא איתו הוא
נעצר מדי פעם וממלס. מה 'כלות' להגיד משהו
סוציק. כסוף הוא מותר. אחרי שנתיים כיו אני
מחבר כריצות, די קשה לי לצחוק מזה, זה לא מודיע
מה שכתוב הוא שהחוסר הכיח' שלו שונה לגמרי
סהחמור הסקור. יש לו נסיה לכריצות אנגליות,
ציניות כמקצת. מה מצחיק אותי? צלילין. כלוסי
לפעמים מצחיק אותי גורא. מה שלגמרי לא מצחיק
אותי זה קמריה של קטיות ומחיתות. כל רבר שקשור
באנשים שלא מכינים מה קרת איהם וזהו העקב, ואני
שנא העקב."

מא שיצא 'מה יש' לחופשה טגיס אברי
תוכנית הקריה 'מצע' סוסנים ממחשב - הסק
גדולה, יסודית, מצע המחזק חן כרי שירות.
מה שאני עשה עכשיו הוא עיסוק ממיר במילה
'מניני'. יש תחברו זהו, ברב, סמיים למניני, שמו
לא אינסלינגטי. כשאתה מסב את חמאר הוא אתה
צריך לזכור אמה טיט. זה כמו נכסים - אתה
מתמלא, אבל אתה לא שכי. 'כמה יש' כבר היה
רוחף מעבר למילה הו, והחירה לאחר אינה ממחית.
אברי אומר שחמרה לו האמירה 'אחרייך הוא מסתב
קצת בתגרת המוס' 'אמירה'. קולנוע 'הכל' לא
שכ' נם כן לא יכול להיות. יתר עם אזה, כעצמה
של מרש השכ' שיר 'יוחנן הכותר' את השירות
בא. הול מאחלום כעב הסכים מר ומר, ויועץ
המשפטי למשללה, לכלל את הקורת ראש השכ'כ
מברכו א'אשר למצוא את היועץ המשפטי בשום
מקום. ערי ריאה סיפרו ששלושה נברתנים עם
מכשירי קשר הביסו אותו למבנית שחורה גדולה,
24

**תמוז השמ"ז
מאת נילי פרידלנדר
צילם: שמואל רחמני
בשיתוף רשות
שמורות הטבע**

[illegible]

זוהו קטע די נזיר ממשכות הוות"ק.
קורט ום חזנות רבבת, שגורבת פאר
שעור עשרה פנצמים ויום, ויום ממע'
די מקומות, די מלחמות קלמודסקי,
בן עמר וקלים ועם יסעור ממשכות,
שחקידי המבריקים של מלחמת
ממשכות ומלחמות בשטח אחר הנה'
ורם, של המלחמות פנצמים
שלת אומרים שלת באים ישר מבר'
שלת הדרים מבר'ה, החובל יחודי
מאר, ורועים.
ויצאנו ממשכות וממשכות ור'
שלת בכבשים שלת קורט ותם ים מנחם
מנחם 1939, חלון גיה ים התפתח
ג'יגור, שלת, שילון מים המנוק
ממשכות של חרם ים המים.

בשמותהשקל זהים אל השמיים.
 כ' תוף זה יום ישי און תיוון בלגנא
 על מפיץ' ומהפח, בריכה פ' יום בלגנא
 רים ובעיקר מאלשות מים. אמשד
 לבסא בלכות באן רק בחוף הרחבה
 אמשד לשבור ברגולא העלודים פ'ש
 מנעל המספין. מתגלו כזה עם שירותים
 צמודים ומקודר שלח לארבעה איש -
 40 עולה

הולכים ששתעשים במגילות
הסחים הנגזרות והחרים
שלוח בחן מצד ותוך כל איור הנר
שמו מודד כמו סחנה צבאי, אבל כשר
בסטים - מגלים את נפלאותו ובעקד
הוא התוף הנודד הזה. כי כאן מושג
זים לאחלים, מקלעות וקראוגים,
אובל קוים במינימיות המפוזר או
וצאים לאחל במסעדת של תולית.
מי שיעור כאן ימים אחדים יוכל גם
לשילל מאור, בבורדו נקב רבת של
בצור, בעור ורד בעירות וטקס אלהים

וְכָן אֶת מִסְפָּרָהּ. דְּרַבִּי גִישָׁה גַּי
בְּיָבוֹשֶׁת לֵבָיִם, וְהָיָה וְשֵׁם הָיָה
מִכְרֹת בְּלִילֹת, וְכָפֶה וְכָפֶה
לֵב הָיָה גִּחְמֵהּ שֶׁל עֶרְבִי הָקֵץ
וְשֵׁם הָיָה. וְהָיָה שֶׁם יֵין צִנּוֹן
לְדִים, וְהָיָה צִנּוֹן וְהָיָה עֵר
נִיחָא. בְּיָוֵן שֶׁתְּצַבְרוֹת הָרֶחֱבֵה
לֵב הָיָה, מִכְרֹת שֶׁל אֶמֶסֶר
אֶת אוֹהֵבֵי הָיָה מִכְרֹת שֶׁבִין
עֲתִילֹת הַתְּחִילֹת לְחֹת הָיָה
קִימֵת. הַמְקִימֵת לְחֹת הָיָה וְכָל
לֵב לְמִצְוָה מִהַ הָיָה פְּרִיטָה,
וְכָל לְחֹת לְחֹת הָיָה, וְכָל לְחֹת
לְחֹת, וְלְחֹת לְחֹת לְחֹת לְחֹת לְחֹת

לית, מסעדה עם מושבה קט'
בביטח לעתלית, מחמחלי
ומהיר, יש הפתח למטיילים.
יש שחקים משפחות נקנר,
פעל חמלת ובשחור קקל.
חורשת לימוד - ממקום בכ'
עתלית, בין אקליפטוסים,
מסידים בלבן

דיו, על גבעת כורס, וש ברר
ומלילת מיצפח חדש ויפח –
וימור – הצופח על חמפרץ
תלית. צדד רק להנביא חמפרץ
מסתד. שמעליו כי חוא. מסתד
מכרמל. את הנבעה חוא, המל'
טבע, ואמזיו חלופי הכר'
צדד לשפוח בשמרת טבע.
עם שרירים. של מינים עמי'
קשרים עם חמפרץ הצלבו
דה, שבוים מגור למבוקים,
הם הנוש חמפרץ למבוקים.

תחמוס: יש דרך עפר לבטל
הצמח, צמח, חוף חם, בקי
י. כאן ושם נח אור לים.
לחנות על החוף הצהלה. חור
אין כאן שירותי הצהלה. חור
לומר ומפשיט ב"ב
שמצלח (דרוסה) ומכנים
תעלית. מושבה ישנה
על חוף חם, 23 ק"מ
תעלית ומוסדת. ב'
שחש שחש הכון ורס

וּבְתוֹךְ הַמִּשְׁבָּה וְדוֹאִים אֶת
וְדָבָר הַמְּרֻבָּעוֹת שֶׁמֶת מִצֵּי
לְמִצְוַת הַמִּבְצָר, מִמֶּלֶךְ
בְּמִשְׁבָּה, וּמִמֶּלֶךְ עֹשִׂים
לְתַבְנִיּוֹת אֲרוֹחַת צְהִרִים בְּמִ
מִרְיַת הַחֲבִיבָה שֶׁלִּיר תַּחֲנִת

[illegible]

כדי אף לא ממנו בבל חזאר, ברט
לכוס.

היום זהו אזור נופש מופלא,
פרט בקיץ.
הם קיימים מסתם וב-1895
הגיעו להונגרי לקדש את תפוצתם
את מקומם הנדל בתפוצתם, חס
אחור וחדו בקיץ קטן, שנתה
יצאם על תחולת מצפון ליה.
נאל לא חוסם באן ובשד
לשנות שנים עמד בגין חסונת
חוס. מונות. מאמרים נכתבו על
הצורך לשלם אותו, חסונת
משפחהם צמח משנה לשנה

על עמל קיבוץ ותפוצתו
ולגדו, ברוך, קוץ, דוח, קוץ
הקטן בגלגלים ברוך אמר:
היה לך ידעתי, אביאל
היה, חבר קיבוץ תפוצתו
ראת את חזית המלחמה באמצע
קיבוץ, ותחילת לעבוד, חברים
אשר, ולכשן, יש זה מולדו
קוץ שכל, לקבץ בן, ליקוץ
בגלגל ולקוץ מדרגים בקוץ
היה לך בן, לחזקת: מרס
היה, 061-70050
היה

תקדים.
כדי לחזק אלו צורד חובוט
עד חובוט חונש ברום אלו
מסרם הקסומם הסודיים
אם בזה עד לחזק חובוט
יגדל חזק.

וְהַכְרַמְל, רְחוֹמָה מְהִימָה וְעַד
עֲלִיתָ, צִדְדוֹת וְשִׁלְשִׁלֹת הָיָה
אִיזוֹר שֶׁכּוֹסֵם קוֹסְמִים,
חֲזוֹנִים וְחֲלִימִים דְּבָמִי בִּרְכּוֹ
כִּמּוֹ תִּצְאֵי אֵינָם חֲזוֹנִים הַכְּחִלִּים.
מְקוּשָׁתִי אֲשַׁפֵּשֵׁן לְחֶשֶׁן בָּהֶם
שְׁלֹחַ וְקוֹקִי וְדָשֵׁן כִּי כֹאשֵׁן מִשְׁכָּן
לִי מִדְרִישָׁה בְּדִיזוֹ שְׁמוֹנֵה הָרְחָב מִלִּי
אֵינִי, וּמְגִרֵשִׁי חֲתוּמֵי תְּפִלּוֹתַי בְּגֵד
מְשֻׁמָּה בְּחֻמֵּי הַחֲסִידִים.
אֵת רֹחֵם צִדְדִי לְחַפֵּשׁ וְלִלְחֹם כִּי
חֲזוֹר חֲבִישֵׁי הַיֵּשֶׁן תִּפְהַדְלֹתֶי הָאֵל
לְבָלוֹת יִשְׁכּוּ כְּחֹבֹב וְשִׁקְלִי, רִחֲקִי
הַמְּהֻמָּה, צִדְדִי לְעֻמֵּם לְחֻמֵּי לְחֻמֵּי
דְּבִי בִּרְכּוֹ וּבִרְכּוֹת דָּמִי, וְאֵל מִלֵּם
לְחֻמֵּי הַחֲסִידִים בְּגֵדִי.

דיונגוף עבד פ
כד במה לקיבוץ נחשולים
כראים בני גדול בעל קירות

מחודדים כסגנון של סוכר כנוץ
תבניה בארץ. 1892' תחליט
שליחו של חבורו השוחרל לחקים
בא ממעל לייצור כקבוצה וכזכור
שאוהב שלא ביונה וארץ.
בנו בית יפה בבנין חדשני
שנטתו והמפעל והזן באוואסים
מורבים ושרתה כדל. שמו שלמה
ששלה תבנו ענו במל שנטתה.
חסנה הית מאיר דינוגר. לפי
תתקופה חלה אביבית שלו. ושרתה
תפועלים. בן דוה או. התעניינו
באליהם. בן דוה או. התעניינו

בנייתו של בית המדרש, יחד מאו
בעיתותם הפוריות.
סמל של צבי אילן, גד עולם
ברחבי ישראל, סמל על עולם
בית החירות, על אלפי בקבות
שוקדים בצדו ועל נייח המבנים
תעבול. מוגה מלשונות
עגורות ליד "חפת" הארון
והשילד ביקר כאן בעולם של
ומשל עבד החזק על בעלות חל
הארץ לא בעם ואילו שטחו עם
לחלוקת בעבודת החרות
או תשבור נגד מלך

שחיים נראה כנף בריכות ימים וזו
או ביצות כבארה ויתושי הקדרה
תקפו את המוצלים.
חללי יער הרוסא מוכונו יעקב
בתב לכאור בתו 1994 שילדעת
אסור לוחמק מילים במקום הזה

איך דוד שיקסט, ג'ושע
שם שיק
זוגלובק.

אני אודבת את האירוע של שוש.
אחר הצהריים על הרשא ברוך וקל, פמיניקה טובה, אנשים ימים וצבע חיין בנפשות.
ועל האדמה, ויחיתיים הקטנים על ונולדו;
נקיט חדו מועשר במסמכות, ובמבנה, נתיח חזה משוש על מנרואנינים צבעוניים,
מנקיטת קופיילי בחרר, מרמזות חודו ודקות, ברובות על תינים ממלואים ודקות מריים
במב משוש לצדדים — חזו חופפת עור אחת.
אני לא שוכחת את האירוע הזה ואת ונולדו —
שם שכרתי לזכור

נקניקיות
גולד, קוקסיל, בלזויה
לביסול, אפיה, סיגו, גריל
בלזויה חתוצים, כבושים, מסבלק
וגם ליד ירקות תבוסלים.
מתאימות גם להגשת
תחסיף המבולות בחודל או בתכלינים
חתוצים קישים או חוללות קשים.

נקבקים
בשר תודו תעשו
מלוי פירי, נקבי
לא רחץ צבעתי ונתני
בזווית המזרחית ותירפם או
לברית לזמן או קרמרים,
ותק ליום-יום בחוץ המזרחי
או בן צמחאקתת כמספיר.

מסולאים
עוני תנולא. בלוק עגל. חחחח
לאדורה חנינו.
לאדורים להנחא חחחח
לחניש בלויח חחחח
חחחח וס לפלטה קרה
כחחחח יקוח מיים.
או לחנה ערית חחחחח.
חחח חורר לכשלה.

בקר תחשן.
ודד סעושן.
קמיידי —
וירקות.
עולגלזלז לאצעות.
ליניס וועספוט.

בשרים
פסחטה הדור רותית. מזה
כחן בקר מעושן. מזה ה
לבריכים ולציווח "קו
מנון קר עש שפע בשרים
פרמט דקות ו לו או ת
פרמט עבות או קוביות עש חב
ואפשר נע עם פירות

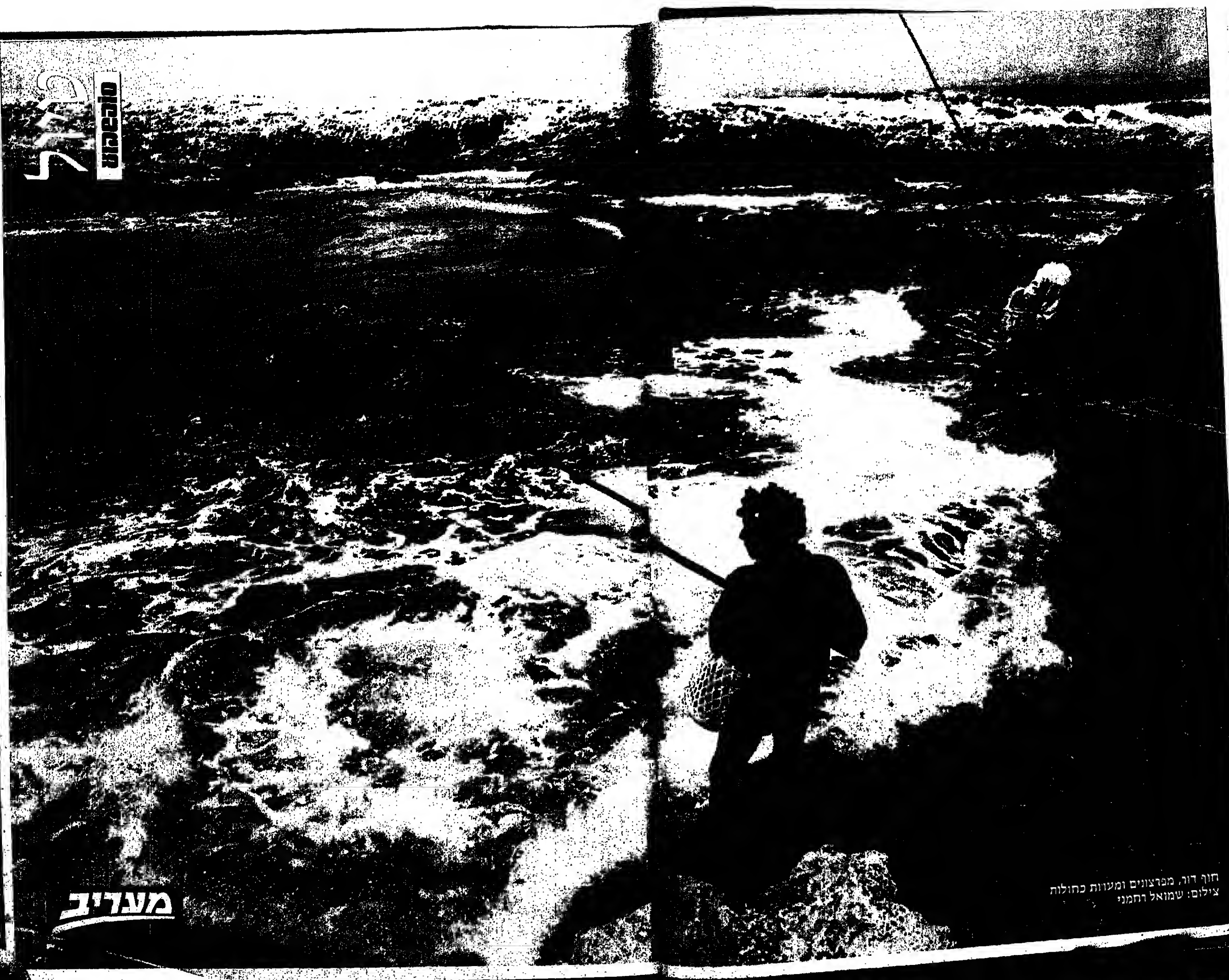
מוצרי הנלכבס תוצרים כפיקוח חשד הבריות
בסגרת הפיקוח ליצור של המרחבים החברתיים

נהריה
בשר ומקרים

לנתיבותי לחם או קרקרים,
ותם ליום-יום בתוך השוואה
אין להאמנות כחסינים.

ספיקה
717

מעדי'ב

חוף דור, מפרצונים ומעוות כחולות
צילום: שמואל דחמני

חוף דור

77

למה את מתכוונת?

בצפון: טבריה, סרדס חתה, נווה שאנן, נהריה. בירושלים: גילול, מסגות זאב.
במרכז: חולון, ט"ח, כח-ט, נחניה, ח"א - קריית שלום, יפו, גבעת אוהב, רמת אביב.
בדרום: ראשל"צ, אשדוד, אשקלון, נט ציונה. בנגב: באר שבע, ערד, קריית גת.

**יש לך כתובת.
שיכון עובדי**

תל-אביב: לה גרדיח 58 טל. 03-39071 וירושלים: רח' הלל 8 טל. 02-233396 וחיפה: רח' חזרוני 43 טל. 04-660915
אשרדוד ורומניו 25 טל. 055-57732-3 באר-שבע: מרכז חנוכה טל. 057-72540

בית ההאזנה של קיבוץ נתסולים.

דור הבונים

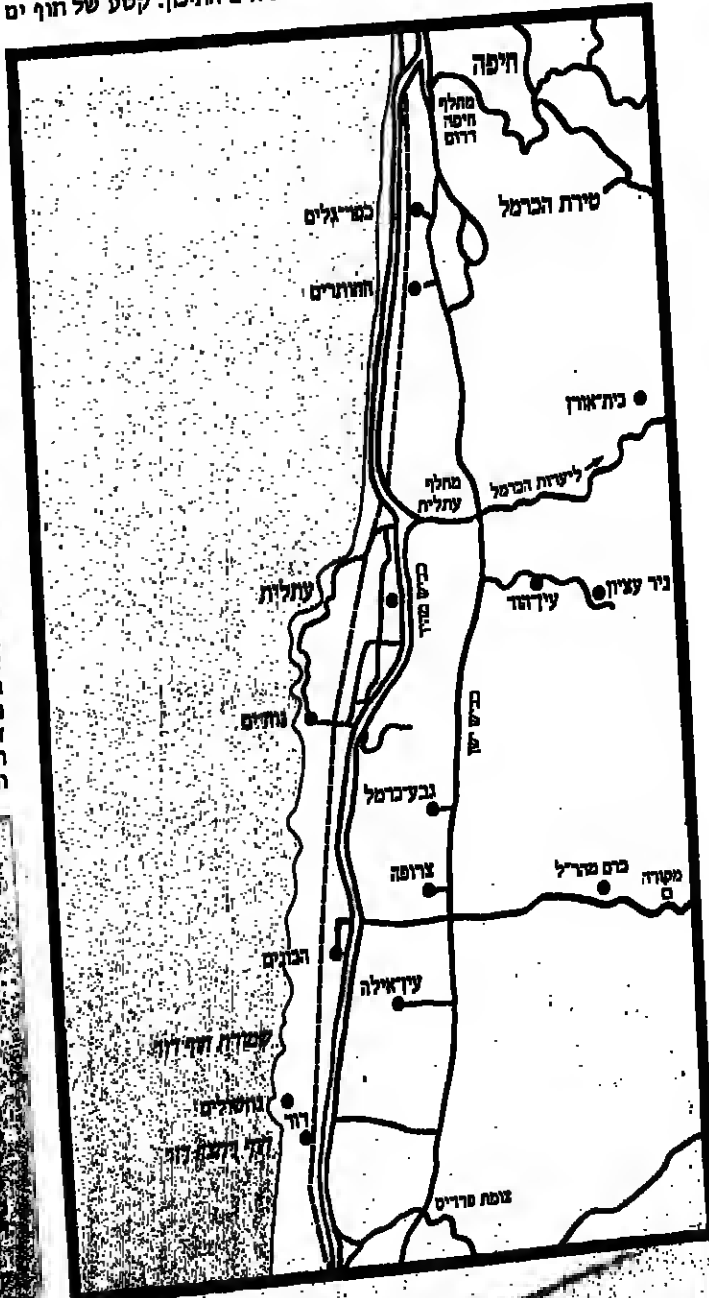
המחלקה הכלכלית והמסרתי

12

אופק

11-11-11

Handwritten: ۱۰۸

שטח פרטי

דני גילרמן

נשיא איגוד לשכות המסחר

יליד ת"א, בן 42, נשוי ואב לשני ילדים (14, 16). למד בבית"ס הכרמל ועירוני א' בתל-אביב, השלים בגרות באנגלית, תואר ראשון במדעי החברה, וכלכלה באוניברסיטת העברית. יבואן של כימיקלים וחומרי גלם לתעשייה. היה פעיל ב"ד"ש ולמני הבחירות האחרונות במפלגתו של יגאל חורבין. נה בדידת ארבעה חדרים ברחוב באר, תל-אביב.

דני גילרמן חתית רואה למעט את לינקולן והי

אני הישק שחל-אביב ווא עיר נהנית, מהנהנות בעולם אין לא את העושר של ניו יורק, הן של פרי הארץ של ירושלים, אבל יש בה חיות, קצב, טריט, זרמים, כוחות, כלכלה, תרבות, מוסיקה, סמולט, וא תוססת. בכל שעה אפשר לצאת החוצה ולראות את שים. יש לעיר היצע עשיר ומגוון, תמיד יש לאן ללכת, כרטיס, הצגות, קונצרטים, תחרויות, תערוכות, ודברים ת"א עם החיות והאנשים והמספרות והכל. ית והאחריות בירושלים נהדר לבקר ולקנות את זה. אש אבל לא חתיתי אהב לגור שם. החיות והאנשים של תל-אביב מאי אהבים, ע עיר של טיפוס נהדר ורעש ואני לא אהב שקט, אהב שמתרחשים יריבים. אינני אהב לעשות דברים לבד, מימי לא חלתי לבד. לטריט, הצגה או משהו כדורגל, אני צריך את הקשר האנושי, חולק את העושר עם מישהו, חבד זה רצון ווא בשבילי חלק השם מהחלוקה, אבל לא שם רע לי לחיות לבד, לשמוע מסיקה בבית לבד, לנסות את הראש, לקרוא ספר, אני מאי אהב לעצור ואני יכול להצדק מפני לעצור את הדיבור בינאפיות. לא חשיתי שרא סמולט יש את הדיבור בינאפיות. לא חשיתי את התאבדותה של משהית שרד וקדש של סמולט. לא חשיתי של סמולט שרד וקדש של סמולט. לא חשיתי את שמוע ער, מאי אהב את העושר האנושי, מאי לא אהבתי את לעיר ער אהבתי את העיר.

מה אתה רוצה להיות כשתגדלו שגיד ישראל באה"ב, מה רצית להיות כשהיית ילדו ראש ממשלה, כמה אתה נאהב במשפחה שלי, במשפחות שלי, באימפיות שלי למה שקורה בארץ, מה היתה נקודת המפנה בחייו בשנותיו לי ילדים, את מי היית רוצה לפגוש את לינקולן, מרצט ופי דאנאוי, מה החכמה המצינית אותך אהבה חיים ופנטמיוטיות, מה התולשות שלך חוסר היכולת להגיד לא ברובה מרים, ולפעמים אני מדבר יותר מדי ומקשיב פחות מדי, מה קשר אותך לאנשים חזרות אמת, נאמנות, אנשים שאפשר לסמוך עליהם, מה נמאס לך הקטנונים, מה חיות רוצה לעשות שניתן לגדל את ילדי, על מה קשה לך לסלוחו על רע לב וקטנוניות, מה מרניו אותך חוסר פירגון, שמה לאיר, ראיית דברים בשחור לבן, פרימיטיביות מה שבתך, כמה אתה נעלב מחוסר תשומת לב ומחברות על תנאי, מה מצחיק אותך וודי אלן, גם אם יעמר שעתים ויקריא ספר טלפונים, כמה אתה ממתדן מרופא שניים, כמה אתה מקווא בנאווה הלאומית של האמריקנים, בחודות שלום עם ההשגות של מדינתם, מה אתה שונא לעשותו להשתלב, מה גורם לך סיפוק להשיג מטרה שהצבתי לעצמי, מה מרעש אותך בריטי ברכה שמאלנים ומחברים מהילדים שלי, מה ישראלי בעיניך נחום וטמון, השקט של יום ששי אחר-צ ועוד יותר השקט ביום כיפור, מהו זכרון הילדות החזק שלך השלג בתל-אביב, זוכר שדקנו על החלב בדודי שלג, בקבוק חלב נשבר וחחלב נשבר ונמנן בשלג, איזה מבצע צבאי שכח את רמיון, מבצע הנהגות חוציות האלפים של חנובעל, עם הפך לים, באיזה מאורע הסעודי היית רוצה לחיות נוכחו מאד אהב את החקופה שאני חי בה, אבל זכית רוצה לחיות שותף אשכנזי להקמת המדינה, באיזה ספורט אתה עוסקו שנים, איזה אישיות הסעודית אתה מעריץ, אהבה לינסול, איזה אישיות בה ומננו אתה מעריץ, ונולד ריינר, על הגאות שהחזיר לעם האמריקני, מרגרט תאצ'ר וברעניון, את מי הערצת בילדותך את אהב אהב, מה עוד היית רוצה ללמודי ארכיטקטורה, מי השחקנים והאחוזים עליך מרגדו, מל יומן, פי דאנאוי, גולי בריסטלי, קלמן ביסט נולד קלמן, על הבמה אחזק את ריצוד ברצת, אלק ינוס ואלן בייטס, איזה ספר/סרט/מנונה אתה מוכן לחוות שוב ושוכן ספר - מאה שנים של בדידות, שרט - הבוער, עם דשטין חופה, מנגינה - המנצחין מספר 21 למסורת של מרצט ונאלותה מהדינור.

אין הרבה ציורים שמפריעים לי לעיך, אבל כשאני נכנס למוזיאון ורואה בד ענק, כולו לבן, עם קוביה שחורה במינה, אני נעלב, מרגיש שהציור מתחבא במינה וצוחק עלי, אני אהב להיגיש שהציור ורע לעיך, שהשקיע עבודה.

מה זה הוא הסביר, וכך תחיל האופן שהפך מסע לאתר, את בגרי אני קונה בעצמי, ודבר קונה גם לאש, תי, גם כשאני קונה חרש, קשה לי לרדק את הישן והאחרון מלא חלצות ועניבות ישנות, נקודות שהאוספה תחזור, איכפת לי מאי איך אנשים נכנסים, אסטיות סאר חשוכה לי, פחות רואה כשלובשים סוב, מאר רואה כשלובשים רע, וזה קרה אצל נכדים יותר מאשר אצל נשים, יש מין שלמספריות הנחשבת למצ'ואיסט בארץ, כעני, אסטיקה חשוכה לא שות ממצאצאים, ככל תחם.

אמננו סרבים ללכת לקונצרטים ולתיאטרון, בשאננו כלונדון, התיאטרון תופך לאנסטייה, נכסים לראות כמה שיותר, בשנים האחרונות אני פחות אהב מחזות מוסיקליים אבל לא מכבר ראיתי את "עלובי החיים" ויצאתי משם המום, זה הדבר הטוב ביותר שר אינני בווי, הצגה סרביה כשלמות שלה, החמקה, התפאודה, המושק, המוסיקה, הסיפור, משם מושלמת, אינני מחייב להכיר כאמת את עולם המוסיקה הקלא סית ואני מצטיי שלא למדתי לבנן ומוקנא כשרואה מישור המיטיב לפרוט על מסנר, מאי אהב את סודי רט ואת הסיפור מאחורי, אמריאס, ההצגה והמסר, המכר את האהבה האהב לאהבה נפש, אפילו אם הסיפור לא נכון, כיחד אהב את הקונצרטס שלו למסנר, אהב גם את בראחס, מנרלסון וצ'יקובסקי, אהב נאו ואת מרגן סינסרה ואייק איינשטיין ואת המוסר קה של שנות ה-60, המלייטס, הביטלס וגם סיי מן ורישניקל ואת בחדות בשאר, אולי אהבנו כבר כול של לחזר אחר, הטסלגיה עובדת עלינו יותר מאשר הוחה, אבל תכילי אהבנו עלי יותר זה לשבת עם תברים ולשוח.

זה הכסא שלי, הילדים קוראים לו הכסא של ארצי, בקר, כאן אני יושב וקורא או צופה בטלוויזיה, אינני מרבה לצפות בטלוויזיה, כמו כולם, רואה את "בס" כמעט באופן חלוף, אהב את "ה זמן" וסר רות קובת כמו רוחות מלומד וראה קר'נוד, אבל נהנה גם מקיין הכלי לפרוט שזה די קטשי, מרשים בטלוויזיה כמעט ואינני רואה, אין לי סבלנות לזה, אהבנו בפרוט לא משפיעים לטלוויזיה, הילדים כן, זה אהב חכמות שרק לפני חרשים ערבי וירא ווא משמש רק להקללת חכמות שרצים לראות, אהבנו לא מניחים על שפיה ולא מניחים וזכיתו מניחים.

אני תוקנלי על הקרן חמאז את אשתי ואותי בגפר, אלי מאי אהב קר'אליים ואולי יכולתי לראי שות לעצמי, וזה חכמת מלא ציורים של ראלי, אשתי אהבת ציורים ראליסטים, ושרחים למעלה, זה אשתי, הראלי למטה זה אלי, העצים בשניה זה אשתי, נחום נוסמן זה אני, מאי אהב אותי, אולי בגלל הסיפור של ת"א הקטנון שנתנו משר, גוסס לצויה שלו, אין דברים אחרים שמפריעים לי לעיך, אבל כשאני נכנס לסרט או וואה בר ענק, כולו לבן, עם קוביה שחורה במינה אני נעלב, מרגיש שהציור ורע לעיך, שהשקיע עבודה מוכן לקבל אנסטייה של ציורים שאני מכיר, אהב גם חקוק לא אנסטייה, מאי חושב לי בגר, אהבתי מאי, מוסר, תחזותות עם מאי, המסר, המסר, המסר, זה ערשה לי משהו, אהבנו נהנה מברס, אהבנו מאי מרדח עם הגיפון, אש לא איכפת לי מה שחור לבן, כעני זה לא סיפור טוב.

ראיונות: נורית מנצקי
פילום: שמואל חזמני

אני חיי לה נעלי בית, הייתי אומר ששכילי בית זה להיבט נעלי בית, אבל אין לי ולכן אני אומר ששכילי בית זה ללכת יחד, בית זה משפחה, חום, מקום לחזור אליה ולחיינוש נוח וכמה, כשאני חוזר הביתה, דבר ראשון אני מריד כנרים תבם לנינס או מכנסים קטנים, יחסית לאהב אחרים, אני מכלה דבר וזמן עם הילדים, אבל שיה, דבר פחות מבחי שתייך דבר, אני אהב לטייל עם הילדים לשוח איתם ולגשק אותם, חרוב, בייחוד את החר, זה נעלה יותר ויותר קשה, אבל שנים לידים עם הרבה חום ואהבה, בזמן האחרון הם נעשים יותר עצמאיים וצריכים אותנו פחות ואני לא אהב את זה, חסרה לי החלום, למולי זה עדיין מוכנים לבנות ולבנות איתנו, אני מאמין באהבה, טעם בלחם אישונה ביוון חיבי, לוח לילדים את מקסמים והודמנות, לשוח איתם הרבה, זה לא שאני עם בגוסר ואומר - חיים שיער בצינות, אבל בבית מרבים הרבה על מה זה לחיות ישראל, על רבים שמפריעים הייתי רוצה שישטנו, מה שחיי מפרע לי במינה זה חוסר הערץ, גון חשמה לאיר, ההנטיניות שלנו כנחום אהלים וחוסר יכולתנו לרען, ואני מנסה ללש את חילונים, עד כמה שאפשר, לפרט.

אל תשפשף את היים. אתה רואה נכון!

המבצע בתוקד
רק עד 27/7/86

בפעם הראשונה בישראל 8 חשלומים ל אמקור לא!

במבצע מיוחד תוכל לשלם
בעד מקפיאי ומקררי אמקור XL
ב-8 חשלומים שקליים, שווים
לא צמודים!
(בתוספת של 10% דמי אשראי בלבד).

ימיר טמיר כרן (עקבסון)

אמקור XL
מקרר הייצוג של ישראל

שרות
אמקור
לחשון בכל חנויות אמקור, אצל
סוחרים מורשיים, בשיטות שקם
חשבויר לצרכן ומחיר.

קנה עוד לפני
עליית המחירים!

אמקור

חשבויר לצרכן

יחדו עם?

מאת בילי מוסקונה-לרמן

יהושע בר-יוסף / בשלוש דרכי

החלום של אברהם / **בשלוש דרכי**

סרק מתוך ספרו החדש של מייסודי אשר עומד לצאת לאור בהוצאת "כתר". והנהגה חדשה בת למשפחה חרדית וירושלמית שבעבר לדורו לא אברהם, נישאת בגר רבנות לאיצ"ה מאתא, מהמייסדות לשמור על בולגה בכל מקרה, ליל בלחלחית את גוף נוסף דרכה אל החרדיות.

באשר לנוכח סמור לחצות, למנות ששמה הובילם לירידת הקורסע, תוך כעין עקבה זה עתה נהנה ששורה ושלם שכלו זהו להעיל וזה חשור. אנחנו עובדי לבוש נשקיע יסוק של קיבונו וזהו לא מציית המון ואידיעות גורשן באמצע גורשן. אנחנו שלאתן חזקת וזו קצת מנותנת, בורש ולא כל מותנת בבורש כבד כל קורסותה ששומרים להביא לכל זה צומט, אלא כל מותנת צמיצית לא לשלול או הסכים להציע זהו להרעה וראשית אלו.

[illegible][illegible][illegible]

הוא שר ואני... תהיה במו... שיעור-ל-דעת. ואני
עם... שיעור-ל-דעת. ואני
עם... שיעור-ל-דעת. ואני

[illegible]

ענין בטענה, וזו הנהגה המשובת בידיה הנהגה לבד, שהיה קשה שיהיה
הוא נחשב, וזו הנהגה המשובת בידיה הנהגה לבד, שהיה קשה שיהיה

יהושע ברי־יוסף לפי ספר חדשו. מלחמת
יצרים בין המין לדת בח"י עעריה חרדית.
לא חושב שהוא כותב פורמגוריה.
לא מתרגש מדעת הקהל המוסרית.
האירוטיקה חשובה לא פחות
מהפוליטיקה. ועוץ פעם רביעית ומופץ
אעליות על מוסד הגידועין.

בייבה ויהושע בר' יוסף: אשה רביעית, קוראת ראשונה
בילום: ראובן קססדון

יאמר גרנהן שן ממן מיו אז
 ודששן קבועה מנועה אישין
 קבועה מדר לדר. ודששן
 11 מעט מיו סעק רבי נלשט
 תהקסרת. אישן שטערשענע
 סעק רבנן בלומנרגן רבי לוחת
 מן געלייבס אין ברייטקן 24
 רב רבן, פון גראה, בבו לא ביכל
 אישן אהרן. גם לא היתה הסתרות
 ודששן תשיעה הישרה הכבוש
 יבטח מלחם גם לא הסגן אהרן
 אהרן אהרן חמר, לא מסר דורשין
 א קבועה שטערשענע אהרן
 אהרן תהקסמם מדר גרנהן
 מפרו אהרן "איידיקס" אהרן
 ע"ה רבינו נוסח אקטאלי, מכניש
 בוחות אהרן מן דור, אישן ואגדה
 אהרן אידישקה וקה אישן
 עקסם מניבו ולעקסם מדרמה
 מדרות ע"ה קשה לה
 מקול. אז שפס עדין לא
 לא, מרחם גם לא עקסם. אז
 כרי לוקח את העלם ואין לא שום

מעניינת אחי. קראתי את שקספיר
אברעמס פערס, אבי טראו און
עניין מפילה המבונה. אבי וקור
אונטרשטעלעל פון משה אדור. כשר
הנאצור, דורעל רעכט – דערל נאכדער
בבית שלי, בנחיות שלי. וזו נמוז
אחיינין. פון אן יאן בן בעסע צונאמט.
לכן על דוהנגעל דערמנע דעמני דער
פון העקבלין. וכבר שנים שי י ומן
ליבמן מלכוכח ככה שעות לפני הנאצור
כומן כזה מלכוכח דערבא אור. אז הוהר

על ההספק של שבתכאם למעלה
 מעשרים ספרים. אל מלות ממזגים של
 סמכ"י של פסוקים ונמצאם במגהה
 שכתב מאר, יסכתי ועברתי, באהמה
 אין דרך אחת אצמי חושבים, אחרת
 קלות הברסית הנה שופר אל ויגילם
 אין יתוב כחם ידגראסו לחסות לול
 מספס. מועי, זו אל ענאי חספת אל
 המספת. מוא אל האחרת, אל צבירת
 הפה מן השמה וה תלד' הבחינה
 השלה מן המספת הבנוי אל בחר רק
 מתוך תורשה

היה שכיבתו "אחת אמה" אצל הני-גנור. ב-1931, כתב הוא חשש עשרה חתני היה השירדך הראשון, אבדך ממושלם שנסחלם שירדך טוב. היה מבוזבז עם שרשולם האסר, ברבדור, מבוזבז וזולת שער עם סמסות עליונה החלחלה כאר-הם תקופה עם תרחילה החלחלה צבני-סר עם האמונה. היה הראשון היה שנה אחר שרשולם ארץ מבוזבז, שנה ככל מה שער עד או. שרשולם פסול: "החבמוג" של אחריו. "ניד" ש טורגנייה היה הפסול חילול הארץ, הפסול האלה היה שרשולם ארץ, ארץ עם הקסם וההתקדשות. הפסול: "כני" היה ארץ עם חילול הארץ. היה ארץ עם חילול הארץ.

בבבל, בעיני כל העדה
ש אר חבשים, שכל את
בחדת מעסקתה, והא
ביעה פלח. באילו האר
הלוט במקס סה. מה את
זנו ומה לשאל ארס את
לרבה, לרשומת, את
תפי שואר סר, רפי שואר
האר, רחוב, רפי שואר

באותה תקופה כבר היו חיים סגור
לים. הלך עד הסוף עד שמחלת והיה
לזכות את התושבות. כבר לא היה
להתפלל על זה שעה שעד שצמח
ממנו חיים ועד לגור בגניס התוכנית
והדגיש יותר גות החליף בגניס, קצת
סאות, עישן שבת, אשתו שרמה על
היה שבת, בשבוע הבא, הוא היה
שחרר. לא אמרנו אבל גם לא הגר
במחשבות. ב-1939 לא היה אבי
מחשבות. נאמרו חיים בגניס, כיס היה
מחשבות התוכנית המוכנים ללילה היתר
"בדור". כבר היה לו בית שלו בתל
אביב. הספרים האמריקאים שלו החלו
לפורסמים. הוא גם חתם חקוקת ההגנה
ופחות. דרבה קטן לאמלחה. הוא קרא
לה שימחית סוף.

[illegible]

42 **סוף**

ברוח קוקו

לפני חמש עשרה שנים נפטרה
המעצבת הצרפתית הנודעת קוקו
שאנל. אבל גם השנה, בקיץ, רוחה
עדיין מסתובבת בינינו. הצאצאית
הפליסית, הסרט השחור לשיעור אסוף,
ממפלי הפנינים המלאכותיות – על כל
אלה חשבה קוקו עוד לפני חמישים
ארבעים שנה.

והנאורים מה שהיו נכבד
העשירים והמפורסמים של תקופתם
ולמרות שזוהי אפילו קטנה, ראו
יפה מה העירייה אותה אתה קופתה - וזו
עדה לה לאותה יקרה והשומטת, שתי-
דיועה עם גרמניה בתקופת הייבוש
הנאצי. האפסית השנונה שלה לא לשם
בעל לשון פקיסטון-אור, אבל הלשונות
דוערת חלוש שמה משיציא אותו, קיבל
משרות חריתית יפה ממאכל. ראו, ראו,
תה ממשד המאליים! לא ראו, ראו,
אלה גם למוחא המאליים! לא ראו, ראו,
שוח לא רק העשירות והמפורסמות.

הנה חלבו הגירודית. ברנ"מ
שהא מקום מאד. מ"ן לקנות בברים
מתנה לאחדות בטיב של שאלנ יש
צ"ה כמו פל או צילום הסודי, הלי
פחישאלנו כול עשירם שלכשה
חשוקית לקולות היתה קטורי רוב
המלה נור, ודעו של המלך חומי
מומיה בלתיורה הדרגה, כל בברים
כל מיני מעצירות, ארבעת המד
סרם שחור סטייל שאלנ, על ה"קט"
שעל העד, חסוקות שאלנ, מרמור
אל שאלנ לטיב המישים שנה.
שאלנ

[illegible]

השאלונים מסודר להתיקם והר
גג שבו בקיץ, זה נמצא מפיץ אשכול
להפחית את טעמו מרוב, שהחלית
לדבר את מנגנון השולר ולעשות אותו
בעשיות. התכנים השולר והמחמורות
המבניות, המצאות צרות וקצרות זה שם
הם מקימים המעטות ומקשים קטנים
שם לעשות שאף מעט לא שפער את
המשה של שאלר.

הבנויה שלה חזר בכר אן מבוססים
להקוים המכניים של גוף חסור רצוי
הוא את השמירה את ההימרה - אשח
היגה ויחלה להיות אן מעט רז נר",
ימחת את המעט במבנים סטרייט -
והיתה מרובת היות ממשלה

חולצה דייגים ממוספסת
שקוקו שאל תביאח
לאומנה - תזוזת שוב.
(עיצוב: רחל אלקלעי
ל"ש עשרה פלוס")

סלה בבורכת העצמית של אנשים נגד
שלם בבורכת ולכן, הסינים שלה נר
ים בכר דורשים.

היא עצמה הערימה לשבת של
השמיים האל על הרוחות של חיזתה
החתול קרוב שווער. ועוד שווער
לפני משישם שנת היה קר לאבריו, נר
ליים, לאומים שבער שכוון באורח וחת
קר קצת קרן של פורסמים באורח וחת
לשופים. שאלו העתיק את החניני
המפורסמים והחניני המפורסמים העני
רמן את חלוצת הסינים בכפיה חני
ליסילינים שפריים נר לנס את בוער
החני השוכנים, שציהל פגמים בחני
חני החני חזיתות המנוחת פלישה
חיים, שפרישתים קרואים אל פלישה.
מנוחת אחרת, אמרה, מפני שווער
מנוחת אלקת בחני, חני חלוצת חני

**השתורה והצמודה של
שאנל מבכבת גם בקיץ זה.**

אמנותיות 'שוב וגם' נעימות לקיץ הרוח

הסדוקות שאל אומנותיות שוב וגם נעימות לקיץ החם

(१८४)

כדי להחשט במלך עד שדוד מניח וזהב לא צדיר להיות מילונר.
(אילום: צביקה עשת. ראש אינדאני)

[illegible]

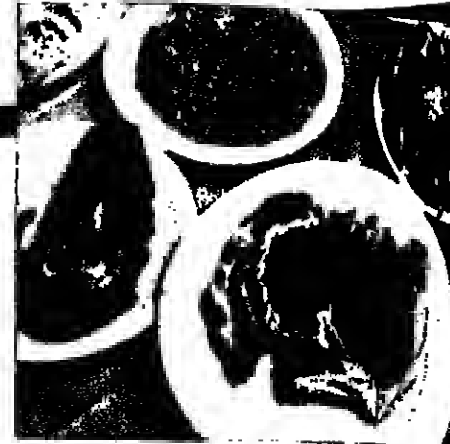
שיות". שאלו אף פעם לא התחשפה
מתחתו לא כרבינים, לעיתים אף
לא יאן - אהרה במרמולא, אף, אף.
אינו עשה: בור שחינו יכולה ללבוש
בצמיר.

קוק שאלו המציאות לא תפרסו:
השכלה וקטנה השתדלה והצמיחה אותו
לדון עם מחשבו ריב, בנב, ויה יהיה
הוא, ואהרה, עדיין עדיין עדיין עדיין
בחינו, שרשדוזה וזה ופנינו, במכל
כבר על תפואה, בור יהיה לא לנחית
לא מפורסם, לנחית פנינו כפי אף, אף.

לאכול בחוץ

מדיטה ב"שיחת-העיר"

אומצות אנטריווקט
ווסמחום: טעם נסתר
של בשר אמיתי.
(צילום: שמואל רחמני)

המקום השמ. אנקרה, נעלמו הניגונים וכעיקר הממלאים, השולחנות כוס במפות העריכה יפה את סקום המחינה תמשה האיקרה. אנקרה" המזרחית המכה ל"שיחת-היום" הרוסנית וכן נשארה עד עצם היום הזה. כעליה אוהבים לבנות אותה רומנית-אירופאית, אבל מי שלא מוכל איקרה ומת לשתות את הארוחת שלו ורוקא כחוסם - יקבל. אנחנו קיבלנו כסגור ראשונות איקרה ומלאם הצילי. עוד לפני שהמנו הגיע לשולחן סלפלה עם מרסות חתוכות-גם של לחם לבן טרישרי וצלחת עם כרוכ כבוש-למחצות מערבב עם מיסות של. שאטל, המעניקות לסלאט מירשות מילפילית. האיקרה, עם המון כול קצוץ כזה, כמה וזיתים ורבע לימון, והתה מעולה. היא מחבה את הלחם הלכן המרי משות לארומטלי. מלאט התצילים, בנמח רומני, הריק ניווח מוכ של חריכה. הוא עשוי מחציל קלוי, שעבר תהליך סעיכה תוך כדי הוספת שמן ומלח זה הכל. וזה היה אמיתי ומעים. משבנינו לשולחן טעמנו. רג.

ממנויל" (נתח קרפיון קר ברומב מתוכלו), ערין כסעטין, וכן רגל קדשה לגמרי לא רעה. ציון רומה - לגמרי לא רע - ניתן להעניק למרק הצלרבה, שאילו היינו רוסנים וראי היינו רוצים אותו קצת ואזן יותר. הענייה התחילה עם המנות העיקריות. המבחר גרול, די ממתה, צריך לרדת על מה לוותר, אלה יכול להסין כמה סוגים של אומצות: מות בגריל, או מות או מריטה, שהוא הקבא המוכתק של סוג מספרה זה. וזה רק חלק מההיצע של "שיחת-העיר". שולחנו המיון וקיבל כמה אומצות ומריטה כל המנות היו עשירות היבב הכשר מאיכות מעולה. הצלייה של האומצות הייתה בריר - צלוי היטב מבחוץ, נא-למחצה ונומף מבפנים מן האומצות נהנו במיות מהאנטריווקט. הוא היה רך ושובלי השומן שבתוכו ובקצוותיו הוסיפו לו את אותו מעם. "נסתר" של כשר אמיתי. המריטה - אותו קבא עבה-ליליים, וזה משות-משות אל תוותרו. משהו מפור לנו שחולל הרומני האמיתי, בשווא

מאפי

רומני אמיתי

אין כמו הקבב הרומני, כדאי לנסות את המתכון שקיבלנו גם בבית.

קבב רומני

- 2 ק"ג בשר טחון (רצוי שיהיה קצת שמן);
- 2 כפות שום מעוך;
- 20 גרם מלח;
- 25 גרם סודה לשתייה, במית פלפל שחור;
- במית תבלין לקבב;
- כוס מים;

אופן ההכנה: לשים את הבשר בקערה רחבה. ממיסים את המלח והסודה בבוס מימ ויוצקים על הבשר. מוסיפים את השום, המלח ותבלין הקבב. מערבבים היטב את כל התערובת עד שהיא הופכת לנוח אחת. מבושלים למקור לבשעת ואחר כך צדים בדורי קבב עגולים או ארובים וצולים.

צ'ורבה

במי תיקן אולי לא רוצים לאכול צ'ורבה רומנית, אבל את המתכון תזוז בראי לשמור ליום שגור.

מחפשים

התומרים:
חצי ק"ג בשר למרק;
6 כוסות מים;
עלי סלאמי;
ראש שורש;
3 גזרים בגודל בינוני;
1 בצל;
רבע כוס אורז;
2 גמבה;
ענביה גדולה ואדומה;
מעט מין לימון או מי כרוב חמוץ, מלח ומעט אבקת מרק עוף.

אופן ההכנה: מרסקים מחצית במות הנור במומסיה דקת. שמם טעם שמן בסיר בינוני וטמיגים טעם את הנור המנודר. מוסיפים את תמימ הבשר וחוזק ומבשלים עד שמתרבה. מוסיפים תצי במבות הסלאמי והשורש המנודרים. תותכים לעוביות את כל הירקות והתומרים ומוסיפים למרק. לקראת סוף הבישול מוסיפים את המלח, חלימון ואבקת המרק.

ערה כהן

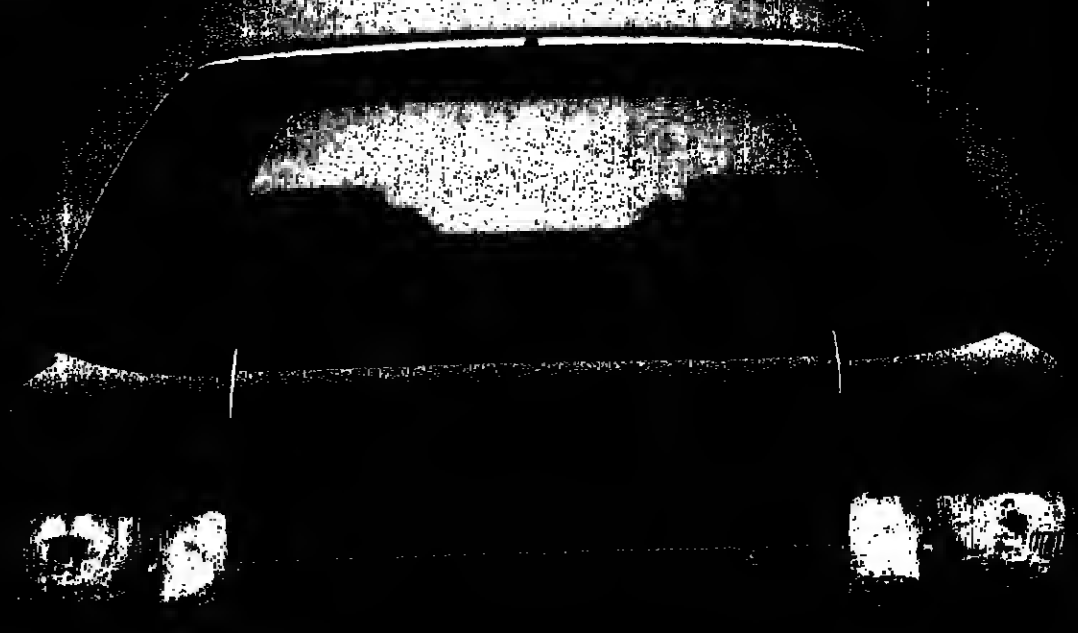
25' RENAULT

יצירת מופת

אפשר לכוון במדויק וגם היושבים במושב האחורי נהנים ממזווג אויר המזורס אליהם ישירות. זלעות המכונית נמתחות ע"י שלט רחוק ואת מערכת הטטר יאוכעלת ששת הרמקולים אפשר לכוון ישירות ממזוט ההגה, ללא צורך להסיר את הידיים מההגה בזמן הנהיגה. הבחירה הטבעית שלך "רנו 25" כהחלט אינה מכונית לכל אחד. זוהי מכונית יוקרה, מכונית יקרה לאנשים שרוצים את המקסימום. "רנו 25" נותנת להם אותה. כל מכונית אחרת היא פשרה. בואו לראות את "רנו 25" באולם התצוגה של בני משה קרסן, רח' ריבל 26 ת"א. טל. 627111 המחיר החל מ-61,822 ש"ח כולל מע"מ.

בשנת 1980 החלו מהנדסי רנו לתכנן מכונית שתתיר בהצלחה עם ב.מ.וו. מסדרות 500, אודי 100 ו-וולבו מסדרות 700. בתחילת 1985 הוציאה "רנו 25" לקהל הרחב ובסוף אותה השנה כבר תמשה בצרפת את המקום הראשון במכירות למכוניות בעלות נפח מנוע מעל 1800 סמ"ק. טכנולוגיות עתידיות יושמו ביצור מכונית מנהלים מפתארת עם ביצועים של מכונית מרוץ. ביצועים מדהימים "רנו 25 GT" מנוע 2165 סמ"ק עם הזרקה אלקטרונית המפתח 123 כ"ס לבלימה, המכונית מגיעה למהירות של 195 קמ"ש וצריכת הדלק שלה היא 15.8 ק"מ לליטר (במהירות 90 קמ"ש). "רנו 25" מצטיינת בנחוחות ובבטיחות מירבית; מערכת המותלים ומערכת הבלימה ב"רנו 25" היו מהמתקדמות ביותר בעולם.

תכנון פנים נוחות הישיבה והנהיגה ב"רנו 25" הגיע לשיאים חדשים תודות לשכלולים אין ספור: מחשב בגריז לוח השעונים מתריע על כל תקלה אפשרית ומערכת קולית ממוחשבת מודיעה על תקלות בקול אננשי. את הטמפרטורה במכונית

RENAULT 25

בני משה קרסן

מלך סוף

מה אנחנו

חדע! משקה טוב זה אסם

שוחו אסם, חרביים
להכות משקאות קלים
ומרוצים בארבעה טעמים
וכאלים. ניתן להשיג
בבקבוקים וזחלים של:
1 ליטר
2 ליטר
4-1 ליטר
לבהירתך סידוף פטל
לימו, חפזים וממריצים

זה טוב - זה אסם

שיפוחים

שיחה ועוד אחד

החלפן הוא מבשר רב כרבה שניידר לשיחה
מן שישם. בבה הכיזא איתו. זה די מוצלח
מדי שני אנשים מדברים.

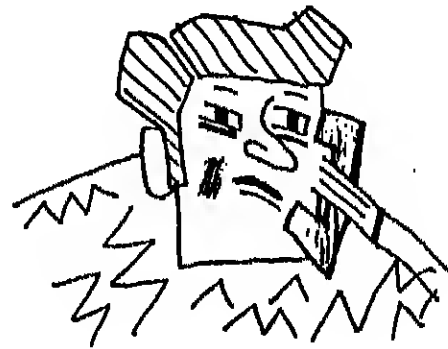
תקנו שורבה פעמים יס שליש.
למן חאור לצורך ביאור: איס אחר. דווקא
חמרת מריר בטלפון עם נניד. עם תחרון
צחת מוק לקליחם סלוייה מרסיה.

החברר אם אפטר לקלוט אמריקה, ממשיכה
איתו את הררייה כעל ומעבר לרברים היוצאים
מן הטלפון, ואחר עור שניות מעט עוד פעם:
תסאל אותו אם אמריקה זה קולט?

נעצור כאן, בהשאינו את בני הוג במצב
שבוטח ייגבר רע, ונעבור לתמונה אחרת: משרד.
הבוס, שהוא אדם הכול לרשות לעצמו להיות
טור, כבקס מעוזותו ולתת להם על הראש, מרוע לא
כבשירי הכתיבה ולתת להם על הראש, מרוע לא
הביאו את ההכמה של הצור המשרדי להבוקר
כפי שהבוס, יר ימינו מצלצלת, ונותנת על
הראש. אחרי כך היא מתחילה לסמוע המברים
והתנצלויות מן הגר השני של השפופר.

אבל היא שומעת עוד משהו. תגירי להם
סאורי הבטיח לי אישית. אומר לה הבוס לתוך
השיחה. עם מי את מדברת? תגירי שזאת פעם
אחרונה סאנחנו קונים שם. את יודעת מה,
שיטלחו רק את המעטפות הנדולות לפחות.

החברר אם אפטר לקלוט אמריקה, ממשיכה
איתו את הררייה כעל ומעבר לרברים היוצאים
מן הטלפון, ואחר עור שניות מעט עוד פעם:
תסאל אותו אם אמריקה זה קולט?

כאן יש לנו הוראה תוךשיחתית מורכבת
למיר, שכתגובה לה המוכירה צריכה להקשיב
בכל אחת משתי אונייה בנפרד, לעבר עם כל
אחת מאותה מוחה בנפרד, ולרכר עם כל שפה
משפתותיה בנפרד.

החברר אם אפטר לקלוט אמריקה, ממשיכה
איתו את הררייה כעל ומעבר לרברים היוצאים
מן הטלפון, ואחר עור שניות מעט עוד פעם:
תסאל אותו אם אמריקה זה קולט?

במקום זאת היא מהבחת בעיניה, שופכת
מסל קפה עומד על חשולון, ואומרת אוי
סליחה ופוצצת בבכי, ומתפצרת, ויוצאת בריצה
מן הבניין לרחוב הנדרס על ידי סמיריילר.
בבקשת, אמא לשני ילדים שבבה נומרת את
החיים שלה.

החברר אם אפטר לקלוט אמריקה, ממשיכה
איתו את הררייה כעל ומעבר לרברים היוצאים
מן הטלפון, ואחר עור שניות מעט עוד פעם:
תסאל אותו אם אמריקה זה קולט?

מוכירה קצת יותר מגושה וקשוחה תאמר: רק
רגע, תבסה את הסומית של חסומית של
הטלפון ותפנה אל בוסה לאמרו: תגירי לי בדיוק
מה אתה רוצה, בחייר. הוא יגיד לה, זה לא
יעזור.

החברר אם אפטר לקלוט אמריקה, ממשיכה
איתו את הררייה כעל ומעבר לרברים היוצאים
מן הטלפון, ואחר עור שניות מעט עוד פעם:
תסאל אותו אם אמריקה זה קולט?

סיכומים לעצמא, ובאה לשלולית וכתבת על
תקס לצפרדעי. אתמול חולטתי שאני לא
אוהבת אותך יותר, וזה נרא עצום, אבל נרא
עצוב.

החברר אם אפטר לקלוט אמריקה, ממשיכה
איתו את הררייה כעל ומעבר לרברים היוצאים
מן הטלפון, ואחר עור שניות מעט עוד פעם:
תסאל אותו אם אמריקה זה קולט?

פינת השלולית

אבל בסוף היא תזמה. תאמרו: בזהב
משתגעת.

החברר אם אפטר לקלוט אמריקה, ממשיכה
איתו את הררייה כעל ומעבר לרברים היוצאים
מן הטלפון, ואחר עור שניות מעט עוד פעם:
תסאל אותו אם אמריקה זה קולט?

משהו:

פישת השב"כ בקיצור: מישהו עיקר מישהו שזורה
לשקר, ובסוף התברר שזו האמת שהזורה ממי שזורה צריך
לדעת לשקר. כל זה נאמר ביטון קוף ריש, כמובן.

הטלפון, אבל מזכירות באלו מאופיינות
בתחלופה גבוהה של מקומות העבודה שלהן.
אין רשימה זו יכולה להציע פתרון כל שהוא
למצב. רק הצבענו על מוקד לעצבנות דורגו.
למען מעט סדר מרעי נסווג את טיפוסי
המזכרים בשירות, ואת טיפוסי התנהגות
המזכרות שמתערכים לו בשירה.

המזכרים העדיין:
הוא אומר את דברו בלחש, לפעמים כלי קול
בבלי, אלא בתנועות שפתיים גדולות בלבד, מה
שנקשה עוד יותר, כי המזכרה בטלפון צריך
במקרה זה גם לקרוא שפתיים, וגם להאזין
לטלפון, וגם לרבר. שריפת פיוז במח מוכתחת.

המזכרים הכותב:
הוא זה שמחפש, בקריה, פישת נייר, ובוחב
עליה. תבקע איתו מחר בשש. ורחוק אותה אל
מול פני המזכרה בטלפון, שבדיוק שומע את
האיש בצד השני ואומר שהוא יכול בכל שעה,
פרט למחר בשש, שאו אימו תחולה עוברת נזחח
קיסרי.

המזכרים המנפנף:
הוא מתעבד ומנפנף גם יחד.

המזכרות המפסיק:
משוחח זה מפסיק מיד את השיחה
בשמתערכים לו. הוא שואל: מה רצית
בבקשה? ופונה אל האיש של אנבנות הצלחת
ואמרו: אשתי כאן ליר, והיא מתעקשת לברר
אם זה קולט גם אמריקה? חייז של המזכרת
המפסיק יהיו מרים בקרוב. איך שהוא סוגר את
הטלפון, אשתי המתועי עליה: למה אמרת אשתי
רוצה לדעת, מה אתה רוצה, שיחשבו שאני
מתערכת לך בשיחות. לא רוצה יותר בבלי
אנשנה צלחת. שלא תומין אותו, שמעת. אני
נרא מתביישת עכשיו.

המזכרות המתעלם:
זהו האיש אשר כשמתערכים לו בשיחה הוא
משתדל לא למגוש את כבטי המפזי המזכרת.
הוא גם קרני את ראשו בין דרועותיו, כדי לרסח
שהוא איננו רוצה שישא לו עצות. לעיתים הוא
קם ויוצא עם הטלפון מן החדר, מן הכית, מן
השכונה או מן העיר לבצה.

המזכרות המזרחית:
הוא איש שמצא את הפנטס המבטיח אשר
כל מה שמזכרים לו בזמן השיחה הוא מקבל
בהנהון מלא בכוחות והמפסיות. הוא כמובן לא
מבצע כלום, ולא שואל כלום.

המזכרות המזרחית:
הוא איש שמצא את הפנטס המבטיח אשר
כל מה שמזכרים לו בזמן השיחה הוא מקבל
בהנהון מלא בכוחות והמפסיות. הוא כמובן לא
מבצע כלום, ולא שואל כלום.

המזכרות המזרחית:
הוא איש שמצא את הפנטס המבטיח אשר
כל מה שמזכרים לו בזמן השיחה הוא מקבל
בהנהון מלא בכוחות והמפסיות. הוא כמובן לא
מבצע כלום, ולא שואל כלום.

המזכרות המזרחית:
הוא איש שמצא את הפנטס המבטיח אשר
כל מה שמזכרים לו בזמן השיחה הוא מקבל
בהנהון מלא בכוחות והמפסיות. הוא כמובן לא
מבצע כלום, ולא שואל כלום.

מלך של מלך

מעריב

שלך דרך יותר טובה לחתך את ילדיך?

חתום למענם על שבועון הנוער הישראלי.

השבועון לצעירים מעריב

- אתה נתן בידם עתון חינוכי, מרתק וממלכתי.
- הם זוכו במסר אישי מדליק וישתתפו בהגרלה של 30 פרסים יקרי ערך.
- וכל אלה - בהנחה ממשית של 15%.

- בין כל החותמים על "מעריב-נוער" יוגרלו 30 פרסים
- מחשב 464 AMSTRAD CPC
- 2 מערכות סטריאו משוכללות "קנווד" - מגבר ושני רמקולים.
- 7 שעוני-קיר "סייקו"
- 6 שעוני-יד "סייקו"
- 15 מחשבי-כיס "טושיבה".

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע: השבועון הנפוצ ביותר בישראל

קטטה ובה 30 תלמידים החתומים בחתום של "נוער" חתום: נוסף קטטה, עזרת חתום, שרון למשק, בנו עזרי.

שם המשתתף: _____
כתובת: _____
מספר חשבון: _____
מספר ת.ד.: 20020, תל אביב

הרשתי מעבר לכך על צד המחתמת וזאת עד סוף שנת 1980
מנוי לשנה אחת על "מעריב-נוער" כולל אריזה ודמי משלוח
הפרס לביתי. (המחיר כולל מע"מ)

שם המשתתף: _____
כתובת: _____
מספר חשבון: _____
מספר ת.ד.: 20020, תל אביב

יחית. אנדרטה לשלום

בית ישראל ל"נוער" הפועלים העובדים נאיוו, בית כפר לילדי הכפרים בסביבה, ויזרפא, חברת צעירים עובדת, בנתה הבית. אנתנו אומרים "שלום" והם יחייבים הודו ענק ואנדרטה "שלום-שלום" אבל במחיר הכבוד הכבוד הפקידים ההצטרף כמאחזיקי, ההיכנס נחקקים. לא בריא להתלהב מהכובשים לשעבר, לפתע הם יאמרו גם לרבר עברית. אני יצאתי במחילה העברי שיאמר להם לשוחח איתנו בעברית. הפקיד נאמר, לא כשנפתח רק צעיר אחר, נופר שמו, הלוכט רובן בחול למרות החום, חתור לעברית. השאר לא לוקחים צ'אנסים.

בתענוע לישראל! אני שואלת אותו כשקט, הוא מביט רחוק בעיניו, הוא מביט ביידיש לוחך העיני. אני עברתי בישראל דבר, זהו הוא אומר, אבל הכל כבוד, כאמת, אני שבתתי קצת את העברית שלי, הוא עזק, תראו איד הכל חתור, יוצא מהפה, אהה ובו זה היה מה פנינו.

בבית, הוא אומר, כשהוא, אבל מה נמנחת לו ילדים, בעברית, בכל שפה.

בדרך אל עצמנו עובדים ביטחים תקלאיים, חתום עובדת פרטית, מנע אפרסקים, שרות במיה, ובכל זאת חתום הירוק בעיניים, כאל-עריס ריבר המושל בכסכתה של התקלחת כאוור, ריק כאוור רפה יש לנו מאתיים וארבעים אלף רגום של שופים וענבניות, ובכלל הירקות והפירות של סיני ידועים בכל מצרים, הוא אומר, והקלאות כל כך בעליהם, ועכשיו אנחנו מוצאים לאוורם אחריים בערינה, כן, יביל להיות שלמנו מבם משהו, את השדות שלימדו אותו לא זכינו לראות.

עצמנו נקברה תחת הדיונות, מכנה בטון כמורקד מהשטח מעלה והרמות אצל הצלם שעשה כאן ימים וליילות, זה קיר בית הכבשת של גמור לבנות, הוא אומר, כולנו מסתכלים על הקיר שאמור להיות ציון מקום לארון הקודש, הישק עלה על הריגות שישה חורשים לאחר תחילת הכבשה קפדניות, "שלום אכוב" קראו לאחת התנועות שהגיעו אותו, חל השלום אכובניקים האלה לא מסירים כאן כסיו, תחת ליווי של שמונה פקידים מצרים המשיקים כנו אנרגיה עצומה של המכרה, כדי לשכנע שכל הבנייה והפריחה המאושרת לא נעדר אלא למחות את סימני שרשראת טנקים, מהריגות הצרכנות, שהיו מעם בשלי עצמנו

לא יותר מדי סכם, יהושע?

נחם חולמים כמו תולעים, ביניהם לבנים וזו שאלה של רגעים אחרים לעומת שנים, אין הברל כשאין לאדם יומרות, בשל רוצים להגיע לפרספקטיווים ול האמין שאפשר לשנות בדברים אדם צריך להכיר במגבלותיו.

כ"אחבת נמש" כתב על ההומסק סאליות בחברת העברית, משהו, אדם רות, צלצל אלי הביתה והחתן שאכתוב על הבעיה, הקול שלו נתן לי את הפוש שמעתי את העיקה בתוך האקצנט של העברית העברית, רווקא קיבלתי, הרבה ממכתיב תנובה העצות, תשאל את אבי, בה הוא קרא את כלום, צוחק, גם אבי בה מחייכת, טיפוס אביבה, רמון כוח וחום כניניים מעורב בקצת צנינות או ממוריות.

כמה זמן אנחנו יור אביבה הוא שואל, כבי שמונה עשרה שנה הוא אומר, רת, נח, דרבה אמן, הוא מביט את הנוכח בתנועה ורשק, אולי בכל זאת יש משהו, אשלים מתגרשים מנאיביות, יש להם אשליה, שאם אישה אחת או גבר אחד יתרו כל הבעות שלהם חזק לו או מה אשליה, הקנה מילה היחיד שאדם

ועכשיו הם בליכה מבט, ניתן לצפות בדעותיהם הרפהיה והסדרות הדקלים, כד בוראים המנונה על הרוחות עד מסכיד שיש כאן תבניות להקים כפר נטש נוסף, אבל אנחנו כבר נעצרים בתחנת הרקל של דיקלה, משיקים על השבונה החרסה של שיח' וזאיר הנקראת "נו הער", עשרות כנינים חרשים מאות חירות ריזה, כניסה מתחו שלט כד ענק ועליו כתבה "סיני - חופש, ההתפתחות העתיד".

המלווים מתאנים, במובאך היה כאן באפריל, הוא חתן את המקום, שימונים, כתי ספר חרשים ואפילו מגרש כדורגל.

הכניס אל חוף הם של דיקלה נובל בשבוענו "נו הער", הוא מלא מינוחות, בשוליים שלט של שדר הפנים ומצרי המזרח גם כעברית "גישה ותצלום אומרים", כבר מרחיק נתון לראות את הנבעה עם סלע הגרניט הענק שהקים כנצחה לזכר עשרת אנשי חיל האוויר הישראלי שנהרגו כתאונת מוקד שדה בקרב מקום ב"1971, ממיליים מצרים עולים אל הצבת היסוד הישראלית, מזהם בשמות החיליים הרושנים במלע כשטה העברית, גם זה אתר תיירות.

אני עולה למעלה, האשראי על הסינמה והטלוויזיה ממחר בעקבותי, יש משהו מרגש כאופו שבו אב מצוי מעמיד שם את שתי בנותיו נפוחות צילום מתחת לפסוק מחוקקל "ואפרוש כנפי עידי".

אני מאוד מצטער שהם נהרגו, הוא מתנצל, למה על החוף עוד כבר נטש, פחות יוקרתי אבל לא פחות פופולארי, משפחה ערבת פייתיק, אשה כוורוד עם ווקמאן כוססת בחול, כרובכים מציעים לתירידים נמתקים ושני גומים של כשפו - אור בריח תות ואור בריח תפוז עץ, שלווה מכסבי וריח, גם אופטימיות לא חסרה.

ישראלים באים לפעמים אני שואלת את בעל הרכוש עם בקבוקי ושמפו הריחני, "לא", הוא אומר, אבל הם עוד יגיעו, אהה רוצה שינאות.

"למה לא?", הוא צוחק, אני כבר מכיר אותם טוב.

"תזכרי טוב", אומר לי מוחמד כוראית, שההיסטמה שלנו הוא "סיני - חופש, ההתפתחות, העתיד", ואם הלא חשבתם שאולי שחלבו הכל מה יתמסר?

ישראלים באים לפעמים אני שואלת את בעל הרכוש עם בקבוקי ושמפו הריחני, "לא", הוא אומר, אבל הם עוד יגיעו, אהה רוצה שינאות.

"למה לא?", הוא צוחק, אני כבר מכיר אותם טוב.

"תזכרי טוב", אומר לי מוחמד כוראית, שההיסטמה שלנו הוא "סיני - חופש, ההתפתחות, העתיד", ואם הלא חשבתם שאולי שחלבו הכל מה יתמסר?

מיכל קפרא

בילי מוסקונוה-לרמן

מכאן 51

St. Michael's

סוף סוף ספונס

במיוחד לזמין

אופנה
הנחה
15%

[illegible]